

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

ИА

VI ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ (втора редовна сесия).

XXVI Засъдание, Четвъртъкъ, 28 Ноември 1891 година.

(Засъданието се отвори въ 9³/₄ часа прѣдъ пладнѣ подъ прѣдсѣдателството на прѣдсѣдателя Г-на П. Славкова).

Отсѫтствуващъ: А. Самоклиевъ, А. Сарж-Ивановъ, Г. Антоновъ, Г. Найденовъ, Г. Иончовъ, Д-ръ С. Андониади, Д-ръ Люб. Золотовичъ, Д-ръ Чомаковъ, Д. Свѣщаровъ, Д. Атанасовъ, Д. Китовъ, Д. Ив. Бѣлонопски, З. Градинаровъ, Ил. Стоковъ, Ив. Арабаджиата, Ив. Мандиковъ, Ил. Сакаровъ, Ив. Саллабашевъ, Ив. Янаковъ, Ив. Халачовъ, Ив. Митовъ, Ил. Маджаровъ, К. Стаменовъ, К. Диновъ, К. Жековъ, К. Станчевъ, К. Стоиловъ, К. Бояджиевъ, М. Молдовански, Мехмедъ Еф. Юмеровъ, М. Рачовъ, Н. Ючъ-Ормански, Н. Ташовъ, Н. Минковъ, Н. Михаиловски, Н. Момчевъ, П. Диловъ, П. Черкеза, Ст. Паница, Ст. Странски, С. Райновъ, Т. Х. Томевъ, Т. Д. Кювлиевъ, Ф. Мариновъ, Ф. Щърбановъ, Хр. Стефановъ, Хр. Ив. Книговѣзца, Хр. Векиловъ, Хр. Дюкмедиевъ, Хр. Ангеловъ, Хр. Кара-Минковъ, Хр. Самаровъ.

Прѣдсѣд.: Отъ цѣлото число прѣставители отсѫтствуващъ 52 души, има законното число прѣставители да се отвори засъданието и се пристъпли къмъ разглеждане положениетѣ на дневенъ редъ въпроси. На дневенъ редъ имаме:

I. Трето четение законопроекта за недоборитѣ.

II. Трето четение законопроекта за отдаване концессия на Петко Тѣплчилещовъ.

III. Трето четене законопроекта за конъзоводитѣ.

IV. Продължение отъ второто четение на законопроекта за гражданското сѫдопроизводство.

V. Докладъ на разни комисии.

Прѣди да се пристъпли къмъ разглеждане положениетѣ на дневенъ редъ въпроси, г-нъ секретарь ще прочете съкратения протоколъ отъ 24 то засъдание.

Секр. Бешевлиевъ: (Чете протоколъ 24).

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой да направи забѣлѣжка върху прочетения протоколъ? (Нѣма). Понеже никой не иска думата, протокола се приема за вѣренъ и точенъ.

Разрѣшилъ г-да прѣставители 7-дневенъ отпускъ на Таксимъ Бея, който започва отъ днесъ.

Десетъ-дневенъ отпускъ дадохъ на г-на Молдовански. Отпуска се почнува отъ 25 того.

Десетъ-дневенъ отпускъ дадохъ на г-на Ючъ-Ормански. Отпуска почва отъ 25 того.

Г-нъ секретарь Бешевлиевъ ще прочете бумагата, постигнала отъ Министерството на Правосѫдието.

Секр. Бешевлиевъ. (Чете):

„Министерство на Правосѫдието
№ 9280
Ноември 27 денъ 1891 г.
градъ София.

До г-на Прѣдсѣдателя
на VI-то Обикновено Народно Събрание

Заедно съ това имамъ честь да Ви испратя г-не Прѣдсѣдателю, за надлѣжното распорѣждане 350 екземпляра отъ законопроекта за допълнение закона за настойничеството, за внасянието на който за обсѫждане и вотиране въ настоящата сесия на Народното Събрание, е послѣдвало височайше уѣдобрѣние чрѣзъ тукъ приложения въ прѣписъ докладъ отъ 27 того подъ № 530.

За приеманието на този законопроектъ моля да мя увѣдомите своеувѣрѣменно.

За управляющій министерството, (подп.) главенъ секретарь Д-ръ Петровъ.

Началникъ на отдѣлението Д. Икономовъ“.

Прѣдсѣд.: Кога желае Нар. Събрание да се тури на дневенъ редъ този въпросъ? (Гласове: За идущето засъдание). Който не приема, да се тури на дневенъ редъ този въпросъ за идущето засъдание, да си вдигне рѣжката. (Никой не вдига). Значи ще се положи на дневенъ редъ за идущето засъдание.

Секр. Бешевлиевъ: (Чете):

„Министерство на Финансите
Централно Съкровищничество
№ 42912
27 Ноември 1891 год.
гр. София.

*Do Г-на Пръдсъдателя
на VI то Обикновенно Народно Събрание*

Господине Пръдсъдателю,

На основание членъ 109 отъ конституцията и по заповѣдъ на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО КНЯЗА, имамъ честь заедно съ това да Ви испратя прѣложение приджурено съ списъкъ за о прощеніе на 89.460 оки жито, 25.616 оки ржъ, 56.390 оки ечмикъ, 6.033 оки овесъ, 2.716 оки просо, 536 оки лимецъ, 214.979 оки кукурузъ и 111.002 лева 96 $\frac{1}{2}$ стот., длѣжими отъ несъстоятелни, умрѣли въ бѣдностъ и изселивши се длѣжници, жители на разни села отъ околицѣ: Плевенска, Луковитска, Русенска, Тутраканска, Балбунарска, Бѣленска, Свищовска, Ловчанска, Тетевенска, Троянска, Панагюрска и Бургаска, на които сѫ били раздадени взаимообразно прѣзъ 1877, 78, 79, 80 и 81 година, като сѫщеврѣменно ви моля, да благоволите и го внесете на разглѣжданіе и одобрѣніе въ сегашната сессия на Народното Събрание.

Подп. Министър Г. Д. Начовичъ“.

Прѣдсѣд.: Кога желае Нар. Събрание да се тури на дневенъ редъ този въпросъ? (Гласове: За идущето засѣданіе). Който не приема да се тури за идущето засѣданіе на дневенъ редъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи остава за идущето засѣданіе.

Секр. Бешевлиевъ: (Чете):

„Министерство на Финансите
Дирекция на Общественитетъ Сгради
Отдѣление
№ 12569

*Do Г-на Пръдсъдателя
на VI то Обикновенно Народно Събрание*

Съгласно чл. 109 отъ Конституцията и по Височайше одобрѣнѣ докладъ подп. № 12259 отъ 19 Ноември тек. година, при настоящето като Ви испрашамъ единъ законопроектъ за свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 52,425 л. 40 ст. заедно съ приложеното къмъ него изложение на мотивитѣ, имамъ честта да Ви моля, господине Прѣдсѣдателю, да го внесете на разглѣжданіе и одобрѣніе въ настоящата втора сессия на VI то Обикновенно Народно Събрание. (Подп.) Министър на Финансите: Г. Д. Начовичъ“.

Прѣдсѣд.: Кога желае Нар. Събрание да се тури на дневенъ редъ този въпросъ? (Гласове: За идущето засѣданіе). Който не приема да се тури този въпросъ на дневенъ редъ за идущето засѣданіе, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи и този въпросъ ще се тури на дневенъ редъ за идущето засѣданіе.

Секр. Бешевлиевъ: (Чете):

„Министерство на Външнитѣ Дѣла и
Исповѣданіята
Главна Дирекция на Телеграфитѣ и
Поштѣ
№ 18,714
Одѣление Секретарско
София, 27 Ноември 1891 г.

*Do Г-на Пръдсъдателя
на VI то Обикновенно Народно Събрание*

Тукъ.

Като Ви прѣпращамъ заедно съ настоящето 350 екземпляра „Всѣмирна Пощенска Конвенция“ и договоритѣ сключени въ Всѣмирниятѣ Пощенски Конгресъ въ Виена, на 4-и Юлий 1891 година, имамъ честь да Ви помоля, господине Прѣдсѣдателю да благоволите и съгласно приложението тукъ въ прѣпись одобрѣнѣ докладъ подп. № 18388, отъ 20/XI т. г., внесете тия конвенции и договори за приеманіе въ настоящата сессия на VI то Обикновенно Народно Събрание.

За Министър на Външнитѣ дѣла и Исповѣданіята
(Подп.) Панайотовъ.

(Подп.) Главенъ Директоръ П. М. Матеевъ“.

Прѣдсѣд.: Кога желае Нар. Събрание да се тури на дневенъ редъ този въпросъ? (Гласове: За идущето засѣданіе). Който не желае, да се тури за идущето засѣданіе на дневенъ редъ този въпросъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи този въпросъ ще се постави на дневенъ редъ за идущето засѣданіе.

Първия въпросъ отъ дневния редъ, г-да прѣдставители, е: третото четеніе законопроекта за недоборитѣ. Г-нъ докладчикъ има думата.

Доклад. Ив. Щвѣтковъ: (Чете):

**„ЗАКОНЪ
за исплатване недоборитѣ.“**

Чл. 1. Неисплатенитѣ до 1 Януари 1892 година прѣки данъци, ставатъ недобори и се събиратъ съгласно съ настоящия законъ.

Чл. 2. Слѣдъ като се прѣглѣдатъ смѣтките на кметоветѣ отъ специални комисии и се турятъ въ редъ недоборитѣ, които се длѣжатъ на съкровището, всѣки даноплатецъ е длѣженъ да исплати длѣга си въ слѣдующите срокове: длѣжащите до 100 лева недоборъ — въ продължение на една голина, длѣжащите до 500 лева — въ двѣ, длѣжащите до 1000 лева — въ три и длѣжащите повече отъ 1000 лева недоборъ — въ четири години.

Сроковетѣ за исплатанието на недоборитѣ почватъ да текатъ, откакъ се прѣдадятъ на даноплатците данъчни листове, въ които се означаватъ както недоборитѣ, тѣ и сроковетѣ, въ които трѣба тѣ да се исплатятъ.

Чл. 3. Недоборитѣ се събиратъ отъ бирници съгласно съ прѣдидущия членъ, алинея първа, и закона за бирници.

Чл. 4. Особенъ публично-административенъ правилникъ ще опредѣли подробностите за прилагане настоящия законъ“.

Прѣдсѣд.: Постъпило е прѣложение отъ Силистренския народенъ прѣставител Коджабашовъ и прѣди да се гласува изцѣло закона, ще дамъ думата на г-на Коджабашова да развие своето прѣложение.

Д. Коджабашовъ: Г-да прѣставители! Ето моето прѣложение, което внесамъ за нѣкои допълнения, които да се направятъ къмъ закона за исплатление недоборитъ. Прѣди да го развия, азъ ще го прочета по приетия редъ. (Чете):

„На основание забѣлѣжката подъ членъ 39 отъ правилника за вътрешниятъ редъ на VI-то Обикновенчо Нар. Събрание, внасямъ настоящето прѣложение щото при послѣдното четене и гласуване на закона за исплатление недоборитъ, да станатъ по него слѣдующитъ допълнения:

1) „Въ чл. 1 стъдъ думата „данъци“, въ първи редъ, да се прибаватъ думитъ: „и наложенитѣ върху тѣхъ окръжни и общински неисплатени върхнини“.

2) Въ членъ 2, стъдъ думата „скровището“, въ втори редъ, да се прибавятъ думитъ: „а така же и недоборитъ отъ окръжни и общински върхнини“.

3) Въ членъ 3, стъдъ думата „недоборитъ“, въ първи редъ да се прибавятъ думитъ: „и такивато отъ окръжни и общински върхнини“.

Това прѣложение сѫ подписали 28 души прѣставители.

Ето причинитъ, които сѫ ме заставили да внесѫ настоящето прѣложение. Г-да прѣставители! Извѣстно е на всички ви, че прѣди нѣколко дни, ний гласувахме и приехме законъ за бирницитъ, спорѣдъ който отъ 1892 година нататъкъ всички правителствени прѣки данъци и наложенитѣ върху тѣхъ общински и окръжни върхнини, ще се събиратъ отъ особени дължностни лица, наречени бирници и финансови пристави. Спорѣдъ сѫщия законъ, неисплатенитѣ прѣки данъци до 1892 год. оставатъ да се събиратъ по старий редъ, сир. отъ кметоветъ и съгласно закона за недоборитъ по събирането на даждията. Сега ний разглѣдахме и гласувахме закона за исплатление недоборитъ. Въ този законъ, г-да прѣставители, никѫде не е казано да ли неисплатенитѣ правителствени данъци, които къмъ първи януарий 1892 год. останатъ закъснѣли и се считатъ недобори, ще бѫде приспособенъ къмъ този законъ и недобора отъ окръжнитѣ и общински върхнини върху прямитѣ даждия. Дѣйствително, ако помните, вчера азъ направихъ едно прѣложение, за да бѫде това по-мѣстено въ закона, обаче, чухте, че г-нъ докладчикъ ни обясни, че комиссията, когато е разглѣдала и изучвала този законъ, станало дума и по това обстоятелство, и че то се разбирало отъ самия законъ за недоборитъ и нѣ-мало нужда да се прѣдвижа въ него. Това го каза самъ г-нъ докладчикъ, но ний видѣхме, че нито въ закона, нито пѣкъ въ доклада на този законъ фигурира подобно нѣщо, нито пѣкъ чухме мнѣнието на г-на М-стра да ли той е съгласенъ.

Заради това, водимъ отъ тия причини и на основание изложенитѣ съображения, азъ правя прочетеното прѣложение и моля г-на М-стра да се съгласи да се допустятъ исканитѣ отъ менъ допълнения къмъ закона, защото само тогазъ той ще бѫде ясенъ и че недоборитъ отъ окръжнитѣ и общински върхнини ще бѫдатъ приведени въ добръ редъ отъ специални комисии и тогазъ прѣдадечи на бирницитѣ за събирание. Ако ли же, г-нъ М-стрѣ на Финанситѣ не се съгласи да се допустятъ къмъ закона тия мои допълнения, то въ такъвъ случай азъ поне ще моля г-нъ М-стрѣ да обясни по какъвъ редъ и по кой законъ оставатъ да се събиратъ тия общински и окръжни върхнини и да ли стария законъ за надзората и събирането на даждията се отмѣнява съ закона за бирницитѣ. Защото, г-да прѣставители, този въпросъ е важенъ и азъ ви увѣрявамъ, че не ще бѫде късно, когато ще подигне въпросъ отъ надлѣжнитѣ общински управлѣния: по кой законъ да се събиратъ тия недобори. Разумѣва се, къмъ тия недобори трѣба да се причислятъ още и общинскитѣ налоги канѣ-парасж, кантарѣ-парасж и пр. —

Азъ моля г-на М-стра да се съгласи на тия искани допълнения.

М-ръ Г. Д. Начовичъ: Г-да Прѣставители! Азъ мисля, че прѣложението на прѣдговорившій се разбира отъ само-себе си, понеже закона задължава правителството да събира по извѣстенъ редъ, било правителственни даждия, било върхнинитѣ, то се разбира, че, като се говори за недоборитѣ, въ тѣхъ влизатъ и върхнинитѣ и тѣхното събиране отъ бирницитѣ става задължително. Азъ не съмъ противъ, щомъ иска прѣдговорившій закона да бѫде по-ясенъ, ако Нар. Събрание приеме неговитѣ допълнения да се внесатъ въ закона.

Доклад.: Азъ се съгласявамъ съ прѣложениетѣ измѣнения отъ г-на Коджабашева.

Руси Яневъ: Г-да прѣставители! Азъ напълно сподѣлямъ мнѣнието на г-на Коджабашева и то за това, за да бѫде съ тѣхното приемане закона по-ясенъ и да не се срѣщатъ нѣкои прѣпятствия, когато започнемъ събирането на недоборитѣ. Азъ мисля, че ни най-малко нѣма да се поврѣди редакцията на този законъ, ако се прибавятъ думитъ, които г-нъ Коджабашевъ наведе. Вѣрвамъ, че и ви, г-да прѣставители, това ще съзнаете и ще съгласите да се допълни закона съ тия думи.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува прочетеній законъ искѣло, съ поправкитѣ, които г-нъ Коджабашевъ прави въ прочетеното си прѣложение. Който не го приема, да си вдигне ржаката. (Никой не вдига). Приема се.

Втори въпросъ отъ дневниятъ редъ е третото четене на законопроекта за отдаване концессия на II. Хр. Тѣлчишевъ за изнасяние разни хранителни мѣстни производствения.

Г-нъ докладчикъ ще прочете законопроекта.

Доклад.: (Чете):

„ЗАКОНЪ

за даване концесия на П. Хр. Тъпчилешовъ за изнасяние чрезъ пристанищата на Бургаското окръжие консервирани чрезъ сухъ студенъ въздухъ разни хранителни местни произведения“.

Чл. 1. На Цариградския жител Петко Хр. Тъпчилешовъ дава се исклучителна отстъпка (концесия) за 25 години, да изнася изъ България чрезъ цѣлото крайбрежие на Черното море, подпадающе се въ района на Бургаското Окръжие: разни видове мъсо отъ добичета и хъркати животни, прѣсна риба, млѣко, масло, яйца, овощия и зеленчуцъ съ изричното условие, щото всичките тия продукти да бѫдатъ замразени чрезъ сухъ студенъ въздухъ, посредствомъ особенни, построени за тѣзи цѣль, машини.

Съ тая отстъпка, не се ограничава изнасянието отъ други лица прѣзъ сѫщите пристанища горѣзложениетъ продукти въ незамръзнато състояние.

Чл. 2. По тоя начинъ приготвените продукти, при изнасянието имъ изъ България, освобождаватъ се, за врѣме отъ 25 години, отъ митото, полу процентния сборъ и всичките други правителственни даждия.

Чл. 3. Така сѫщо се освобождаватъ отъ митото и всичките други правителственни налоги, за 25 години, всичките машини, части отъ машини и материали нуждни за постройката и за поправките на зданията и депозитите, които ще служатъ за експлоатация на замразователното заведение на концесионера, до колкото тѣ не се намиратъ въ България, или сѫ скъпи и неизносни за тая работа, когато и всичките материали и части отъ материали, които не се намиратъ въ страната, или сѫ скъпи и неизносни, а отъ друга страна сѫ нуждни за употребата експлоатация и добрия вървежъ на прѣдприятието.

Чл. 4. Зданиета и нуждните за прѣдметното прѣдприятие землища, въ разстояние на 25 години, не подлежатъ на никакъвъ правителственъ налогъ.

Чл. 5. Животни, и други прѣдмети споменети въ чл. 1-ий, внесени отъ странство въ България съ цѣль да бѫдатъ замразявани въ заведението на концесионера и отъ послѣ пакъ изнесени въ странство, пропущатъ се при внасянието и изнасянието имъ безъ мито и други правителственни налоги, въ разстояние на 25 години.

Количеството на тия чужди прѣдмети не може обаче да надминаше една пета част отъ годишния износъ на местните подобни произведения.

Чл. 6. Въ случай на голѣми бѣдствия за страната, ако правителството се принуди да постави запрѣщението, износа на горѣзложениетъ хранителни прѣдмети, това запрѣщение ще има сила и за концесионера на равно, както и за всичките други износачи.

Чл. 7. Концесионера се задължава:

а) Да свирши съграждането и натѣкмванието на нуждното за прѣдметната цѣль заведение и да започне изнасянието на приготвените въ него произведения, най-

късно слѣдъ осемнадесетъ мѣсеца отъ узаконяванието на настоящата концесия;

б) Да изнесе, първата година слѣдъ построяванието на фабриката си, най-малко петъ хиляди дребни и едри добичета, втората година най-малко десетъ хиляди такива добичета и прѣзъ слѣдующите години докѣто трае концесията му, най-малко до двадесетъ хиляди дребни и едри добичета.

в) Да употреблява въ заведението си, съ исклучение само на специалните художници, за всичките други работи само Българи по народност и подданство, прѣзъ цѣлото врѣме на трайнието концесията му.

г) Да обучава даромъ и постъпенно въ разните клонове на прѣдприятието си, по прѣпоръка на Правителството, до шестъ души ученици, на които освѣтънъ това, да дава безплатно храна, отопление, освѣтление и помъщение;

д) Да се подчинява и испълнява всичките условия, прѣвидени отъ санитарните закони и постановления на страната и да пази възможната чистота въ заведението си, за избѣгване болѣсти, както на работниците и околното население, така и на животните.

Чл. 8. Настоящата концесия изгубва силата си:

а) Слѣдъ истичанието на 25 години;

б) Ако концесионерътъ не испълни условията, прѣвидени въ чл. 7.

Чл. 9. Министра на Финансите въ името на държавата води надзоръ надъ това прѣдприятие.

Чл. 10. Настоящата концесия влиза въ сила слѣдъ одобрѣнието ѝ отъ Народното Събрание и утвърдението ѝ отъ Господаря.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува искъсто прочетении законъ. Който не го приема да си вдигне рѣжата. (Никой не вдига). Приема се.

Прѣдсѣд.: Третия въпросъ отъ дневния редъ е, трето четене на законопроекта за конъзовъдъ.

Г-нъ докладчикъ има думата.

Доклад. Ив. Цвѣтковъ: (Чете):

„ЗАКОНЪ

за складове за жребци и конъзовъдъ въ Княжество България.

Глава I.

Складъ за жребци и конъзовъдъ.

Чл. 1. За подобренето на конските породи въ Княжеството основаватъ се два държавни склада за жребци и единъ държавенъ конъзовъдъ; въ случай на нужда обаче, числото имъ може да се увеличи.

Чл. 2. За откриванието на частни заводи въ страната, се съобщава на Министерството на Финансите.

Чл. 3. При всѣки единъ складъ ще има само жребци, а при конъзовъда — жребци, кобили, коне, кончета и кобилки.

Чл. 4. Складоветъ за жребци и конъозавода ще се откриятъ въ тези окръзи, които притежаватъ най-добри условия за развъжданието на конски добитъкъ.

Чл. 5. Както жребцитъ на складоветъ, така и жребцитъ и кобилитъ на конъозавода, ще бѫдатъ отъ най-добрите мѣстни и такива инострани породи,, които най-много бихъ спомогнали за постиганието на гонимата цѣль.

Чл. 6. Пропорцията на иностраниятъ жребци при складоветъ, както и на жребцитъ и кобилитъ при конъозавода, съ мѣстните жребци и кобили, ще се опредѣли отъ съвѣта за подобрене на конската порода, който ще се основе (Глава II чл. 14) при финансовото министерство.

Чл. 7. Числото на жребцитъ при всѣки складъ е 50; тѣ се набавятъ постъпенно и всѣка година по 10 за всѣки складъ, така че въ продължение на пять години, т. е. отъ 1892 год. до 1896 година, да се подпълни цѣлото число. Въ случай на нужда обаче, числото на жребцитъ ще може да се уগолямява.

Чл. 8. При конъозавода ще има всичко 10 жребци и 100 кобили, които ще се набавятъ въ двѣгодишъен срокъ.

Чл. 9. Помѣщениета за складоветъ и конъозавода ще се построятъ на държавни мѣста; въ случай че нѣма такива, държавата ще се погрижи за намиране мѣста.

Чл. 10. Прѣзъ врѣме на съвокупителния периодъ, жребцитъ на складоветъ и една частъ отъ находящитъ се при конъозавода, ще се распредѣлятъ на нѣколко съвокупителни пунктове (станции), спорѣдъ мѣстните нужди; подиръ свършването на този периодъ, тѣ ще се прибиратъ въ складоветъ и конъозаводътъ.

Чл. 11. Частните лица, които теглятъ кобилитъ си на държавните жребци, нѣма да плащатъ нищо.

Глава II.

Управление. — Персоналъ. — Съвѣтъ за подобрене конската порода.

Чл. 12. Главното управление на складоветъ за жребци и конъозавода, зависи отъ финансовото министерство.

Чл. 13. При финансовото министерство се открива длѣжността на „главенъ инспекторъ на складоветъ за жребцитъ и конъозавода“, титуларътъ на която ще бѫде натоваренъ специално съ управлението на складоветъ и конъозавода. Той може да бѫде чужденецъ съ контрактъ.

Чл. 14. При министерството на финансите се учрѣдава единъ съвѣтъ за подобрене на конската порода, който си дава мнѣнието по принципиалните въпроси, именно: върху мѣстностите, гдѣто ще се откриятъ складоветъ и конъозавода и съвокупителните пунктове (станции), върху бюджета, ремонта и браковането на жребцитъ, кобилитъ и пр., правилниците, върху естеството на насырдченията, които ще се отпускатъ на производителите на добри коне и стопаните на удобрениятъ жребци и върху всички други въпроси, които ще му се представятъ за разглеждане отъ министра на финансите.

Чл. 15. При всѣки единъ отъ складоветъ за жребци ще се назначатъ по единъ директоръ, по единъ ветеринаренъ фелдшеръ, по единъ економъ-счетоводителъ и потрѣбното число коняри.

Чл. 16. При конъозавода ще има единъ директоръ, единъ ветеринаренъ фелдшеръ, единъ економъ-счетоводителъ и нуждното число коняри.

Чл. 17. Главниятъ инспекторъ и директорите на складоветъ и конъозавода се назначаватъ съ Указъ, по представление на министра на финансите.

Чл. 18. Економъ-счетоводителятъ и ветеринарните фелдшери се назначаватъ отъ министра на финансите, по представление на директорите на складоветъ и конъозавода.

Чл. 19. Коняритъ и другите наемни работници при складоветъ и конъозавода се назначаватъ направо отъ директорите имъ.

Чл. 20. Съвѣта за подобрене на конската порода се назначава съ указъ за три години и състои отъ министра на финансите, за прѣсѣдателъ, и членове: начальника на отдѣлението за земедѣлието, търговията и пр. при финансовото министерство, главния инспекторъ на складоветъ и конъозавода, главния воененъ ветеринаръ, начальника на ветеринарната часть при санитарната дирекция и по двама висши офицери отъ кавалерията и артилерията.

Чл. 21. Съвѣта за подобрене на конската порода се събира най-малко два пъти прѣзъ годината на редовна сессия и всѣкога на извѣнрѣдна, когато се има нужда.

Глава III.

Одобрени жребци. — Премии.

Чл. 22. Онѣзи частни жребци, на които стопаните бихъ се съгласили да ги оставятъ за съвокупление съ частни кобили, и главниятъ инспекторъ или директорите на складоветъ и конъозавода ги намиратъ, че сѫ сгодни за тези цѣль, получаватъ правото на „одобрени жребци“ съ силата на единъ документъ, издаденъ отъ управлението на складоветъ или конъозавода.

Чл. 23. Одобрениятъ жребци ще бѫдатъ прѣглѣдани всѣка година прѣди съвокупителния периодъ отъ главниятъ инспекторъ, или отъ директорите на складоветъ и конъозавода, или отъ окръжните ветеринари и, ако ги намѣрятъ за негодни, ще ги браковатъ.

Чл. 24. Стопаните на одобрениятъ жребци ще получаватъ отъ държавното съкровище по една годишна премия отъ 100—300 лева, спорѣдъ качеството на жребцитъ и числото на съвокуплените кобили и една искъстна такса за всѣко съвокупление отъ стопаните на кобилитъ.

Чл. 25. На стопанина на всѣко добро конче или кобилка, въ началото на третата година, родени отъ кобили, теглени на държавните или одобрени жребци, се отпуска награда отъ 50—200 л., спорѣдъ качеството имъ.

Глава IV.

Частни конъзоводи.

Чл. 26. Онзи, който устрои въ България конъзоводъ съ най-малко 5 чистокръвни жребци и 75 кобили отъ чужда и мъстна доброкачественна порода, се освобождава въ разстояние на 20 год. отъ всъкъ държавно и окръжно даждие за конъзовода си.

При равни условия дава се пръдпочтение на него-вите приплоди за всички държавни нужди.

Чл. 27. Ако притъжателът на частенъ конъзоводъ пожелае, може да добие нѣкой държавенъ имотъ (соватъ) отъ 2000 декара на безплатно ползуване отъ него въ разстояние на 20 год.

Чл. 28. По държавните желѣзници коньетъ на притъжателите на частни конъзоводи се прѣнасятъ съ най-долниятъ тарифъ.

Глава V.

Разноски, приходъ и счетоводство.

Чл. 29. Ще се отпуска всѣка година отъ 1892 год. една сума отъ 150.000 лева за разноски за складоветъ и конъзоводътъ, за даване премии на одобрени жребци и добри кончета и кобили.

Чл. 30. Годишните заплати на служащите сѫ опредѣлени, безъ пътни и дневни, както слѣдва: на главния инспекторъ ако е чужденецъ по контрактъ, ако е български подданникъ, 6000 лева на директорите на складоветъ и конъзоводите по 4200: на економъ-счетоводителятъ по 2400 и на ветеринарните фелдшери по 1800 лева.

Чл. 31. Приходните сумми отъ складоветъ и конъзоводите ще се внасятъ по установения рѣдъ въ надлежните ковчежничества.

Чл. 32. Образците за счетоводните книги и инвентарите ще се изработятъ отъ финансовото министерство.

Глава VI.

Общи распорѣждания.

Чл. 33. Министерството на финансите ще изработи и издаде потрѣбните правила и инструкции върху режима на складоветъ и конъзовода, одобрените жребци за отпускането премии и награди за поощрение развѣжданието на добри коне.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема исцѣло закона тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

(Звѣни). Давамъ 5 минути отдихъ.

Слѣдъ отдиха.

Прѣдсѣд. И. В. Антоновъ: (Звѣни). Засѣданietо се продължава. Г-нъ докладчика има думата.

Доклад. Матакиевъ: Г-да прѣставители! Вчера почитаемото Събрание бѣше приело членъ 659 по законопроекта, който става 622. Сега прѣминаваме на глава XVIII, за рѣшенията.

Отдѣление първо; постановие на рѣшенията.

Чл. 660 става 623. (Чете):

„Чл. 623. Постановленията на сѫда се отнасятъ или до сѫществото на дѣлото или до частни въпроси, които възникватъ изъ дѣлото. Въ първий случай сѫдебните постановления се наричатъ *рѣшения*, а въ вторий — *частни опрѣдѣлениа*“.

Комисията, въ този членъ е заличила въ послѣдния редъ думата „частни“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 623 тъй, както се поправи отъ комисията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 661 става 624. (Чете):

„Чл. 624. Когато жалбата е готова за разрѣшение, сѫдътъ може да се оттѣгли въ особна стая, гдѣто, като обсѫди изслушаното дѣло, постановява по него рѣшение. При това той се ржководи отъ сѫществуващи закони, а ако такива нѣма, отъ общите или мъстните обичаи, които, обаче, не трѣбва да противорѣчатъ на обществения рѣдъ и на добрите нрави“.

Комисията въ този членъ е направила слѣдующето изменение: въ първия рѣдъ сѫ заличени думите: „жалбата е готова за разрѣшение“ и още думите въ сѫщия рѣдъ: „може да“; а на място тѣзи думи сѫ турени: „се свършать устните обяснения на страните“. Тъй щото редакцията на члена става така: „когато се свършать устните обяснения на страните, сѫдътъ се оттѣгли въ особна стая, гдѣто, като обсѫди изслушаното дѣло, постановява по него рѣшение. При това той се ржководи отъ сѫществуващи закони, а ако такива нѣма, отъ общите или мъстните обичаи, които, обаче, не трѣбва да противорѣчатъ на обществения рѣдъ и на добрите нрави“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 624 тъй, както се поправи отъ комисията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докладч.: Членъ 662 става 625 (Чете):

„Чл. 625. Решението на сѫда трѣбва да бѫде основано въвъ документите и другите писменни актове, прѣставени отъ страните, а тъй сѫщо и въвъ доводите, изложени въ устното състязание“.

Комисията поправи този членъ така: Въ послѣдния редъ на място думите „устното състязание“ да се каже „устните състязания“.

Думановъ: Мене ми се чини, че ако приемемъ този членъ, така както се прѣложи, ще си създадемъ едно противорѣчие съ онова, което ний до сега сме приели. Знаете, г-да прѣставители, че ний приехме да сѫществуватъ въ този законъ нѣколко вида доказателства, именно доказателства съ писменни документи, доказателства съ свидѣтелски показания и доказателства съ рѣшилна клѣтва. Както виждате, г-да прѣставители, въ този членъ се дава право на сѫда, да основава своите рѣшения само на документи и писменни актове, а не и на доказателства съ свидѣтелски показания и съ рѣшилна клѣтва. Отъ това излиза, че този членъ исклучава отъ доказателствата свидѣтелските показания. За това,

за да бъдемъ послѣдователни и непротиворѣчиви, азъ прѣлагамъ отъ този членъ да се исхвърлятъ думитѣ „документитѣ и другитѣ писмени актове“, а да се занимава само съ доказателства, отъ които ще се разбира и доказателства съ свидѣтелски показания и рѣшителни клѣтви.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 625 тъй, както се прочете отъ Г-на докладчика, да си вдигне рѣката. (Единъ вдига). Приема се.

Докладч.: Чл. 663, става 626. (Чете):

„Чл. 626. Прѣди да стане съждение за дѣлото, прѣдсѣдателътъ на съда постановява питания, които се изваждатъ отъ исканията и възраженията на съдящите се.“.

Комисията е поправила този членъ както слѣдва: Подиръ думитѣ „на съда“, да се тури „съставя въпросъ листъ, въ който“. Така щото члена ще стане така: (Чете): „Прѣди да стане съждение за дѣлото, прѣдсѣдателя на съда съставя въпросъ листъ, въ който поставя питания, които се изваждатъ отъ исканията и възраженията на съдящите се.“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 626 тъй, както се поправи отъ комисията, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Докладч.: Чл. 664 става 627. (Чете):

„Чл. 627. Слѣдъ като се постановява въпросътѣ, съдътъ пристигва къмъ самото постановяване на рѣшението. За това прѣдсѣдателътъ събира мнението на всички членове по старшинство, като почва отъ най-младия членъ. Своето мнѣніе прѣдсѣдателътъ обявява слѣдъ мнѣнietо на всички членове“.

Комисията въ този членъ е заличила въ първия и втория редъ думитѣ: „съдътъ пристигва къмъ самото постановяване на рѣшението“ и думитѣ „за това“. Тъй щото члена ще стане така: (Чете): „Слѣдъ като постановява въпросътѣ, прѣдсѣдателя събира мнѣніето на всички членове по старшинство, като почва отъ най-младия членъ. Своето мнѣніе прѣдсѣдателя обявява слѣдъ мнѣнietо на всички членове“.

Министъ Грековъ: За да биде съобразенъ закона и да пази същата редакция, понеже въ по горния членъ приехме „поставя питания“, то и тукъ да се каже „поставя питания“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 627 съ поправката на Г-на Министра на Правосъднието, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. Матакиевъ: Чл. 665 става 628. (Чете):

„Чл. 628. Рѣшението се постановява по винагласие. Ако се случи равенство въ гласоветѣ, мнѣнietо на прѣдсѣдателя надгъвга“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 628 тъй, както се прочете отъ Г-на докладчика, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Докладч.: Чл. 666 става 629. (Чете):

„Чл. 629. Когато послѣдватъ повече отъ двѣ мнѣнія и неможе да се състави ни болшинство ни равенство на гласоветѣ, то съдииятѣ, които принадлежатъ къмъ

мнѣнietо, което съединява въ себе най-малкото число гласове, обявяватъ кое отъ мнѣнията, приети отъ по-голѣмото число членове, всѣкой единъ отъ тѣхъ признава за по-праведливо, и тогава тѣхните гласове се присъединяватъ къмъ едно отъ мнѣнията, които сѫ приети отъ по-голѣмото число членове“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 629 тъй, както се прочете отъ Г-на докладчика, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Докладч.: Чл. 667 става 630. (Чете):

„Чл. 630. Станалята по дѣлото резолюцията на съда веднага се излага писмено отъ прѣдсѣдателя или отъ единъ отъ членовете, подписва се, както отъ него, така и отъ всички членове, които сѫ участвували въ постановленietо на рѣшението, и се пропъзгласява въ открито засѣданie на съда, ако и да се е разглеждало дѣлото при затворени врати. Откакъ се подпише резолюцията, съдията нѣма право да измѣни мнѣнietо, което е вече далъ“.

Въ първия редъ на думата „резолюцията“, комисията е заличила члена „та“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 630 тъй, както се прочете отъ Г-на докладчика, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Докладч.: Чл. 668 става 631. (Чете):

„Чл. 631. Въ резолюцията на съда се бѣлѣжи:

- 1) годината, мѣсяцътъ и денътъ, когато е станало съдебното засѣданie;
- 2) имената на съдииятѣ, които сѫ участвували въ рѣшението и прокурорътъ, ако той е далъ заключение;
- 3) името, прѣзимето и занаята на странитѣ;
- 4) сѫщността на рѣшението;
- 5) допущанието на прѣдварителното испълнение;
- 6) точно исчисление въвъзъ кого отъ съдящите се и въ какво количество за всѣнго отъ тѣхъ, ако разноситѣ се дѣлятъ по между имъ, се възлагатъ съдебните и за водене дѣлото разноски“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 631 тъй, както се прочете отъ Г-на докладчика, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Докладч.: Чл. 669 става 632. (Чете):

„Чл. 632. Когато дѣлото е сложно или изисква продължителни съвѣщания, постановяванието на резолюцията може да се отложи до друго най близко засѣданie, за което прѣдсѣдателътъ на съда обявява публично“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 632 тъй, както се прочете отъ Г-на докладчика, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Докладч.: Чл. 670 става 633. (Чете):

„Чл. 633. Подаванието особенни мнѣнія отъ съдииятѣ, обявени при постановяване на резолюцията, се допуска до подписане на рѣшението“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 633 тъй, както се прочете отъ Г-на докладчика, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 671 става 634. (Чете):

„Чл. 634. Съдътъ няма право нито да постановява ръшения за такива пръдмъти, за които не е било пръдявено искане, нито да пръвежда повече отъ онова, което съ искали тъжащите се“.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 634 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членоветъ 672 и 673 отъ законопроекта, комиссията ги заличи, тъй като единия е пръдвиденъ въ чл. 399 въ настоящия законъ, а членъ 673 се вижда за излишъ и той е отъ материалното право.

Минавамъ на членъ 674 по законопроекта, който става членъ 635.

„Чл. 635. Ръшението и частните опръдъления въ окончателна форма приготвя или самъ пръдсъдателятъ, или, по назначение отъ него, единъ отъ членоветъ“.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 635 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 675 става 636. (Чете):

„Чл. 636. Ръшението, освѣнъ показаното въ резолюцията, тръбва да съдържа още:

1) кратко изложение на обстоятелствата на дългото, на пръдставените отъ страните доказателства, на исканията на страните и заключението на прокурора, ако такова е дадено;

2) съображенията на съда и обозначение законите и обичаите, отъ които се е ръководилъ; и

3) забѣлѣжване, може ли или неможе да се подаде жалба пръдъ по-горния съдъ срѣщу ръшението“.

Комиссията въ този членъ, въ третата му алинея, прави следующата поправка: следъ думата „забѣлѣжване“, да се заличи „може или не може“, а вместо тѣхъ да се каже: „пръдъ кой съдъ може да се подаде жалба“; да се заличатъ теже думитъ: „пръдъ по-горния съдъ“. Така щото тази алинея ще стане така: (Чете): „3) Забѣлѣжване, пръдъ кой съдъ може да се подаде жалба, срѣщу ръшението“.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 636 тъй, както се поправи отъ комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 676 става 637. (Чете):

„Чл. 637. Въ частното опръдъление тръбва да се показва дългото, по което то е станало, съображенията и резолюцията на съда“.

Комиссията поправи този членъ както следва: въ първия редъ думата „частното“ се заличава и въ втория редъ думитъ „съображенията и резолюцията на съда“, а вместо тѣхъ съ притурени думитъ: „и се изложи сѫщността на опръдълението“. Тъй щото члена ще стане така: „Въ опръдълението тръбва да се показва дългото по което то е станало и да се изложи сѫщността на опръдълението“.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 637 тъй, както се поправи отъ комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 677 става 638. (Чете):

„Чл. 638. Ръшението тръбва да биде пригответо най-късно до десет недѣли отъ денътъ, въ който е била провъзгласена резолюцията. То се подписва отъ пръдсъдателя и отъ членоветъ, които съ участвуващи въ постановяванието му.

Въ сѫщия срокъ се изготвяватъ и опръдълението“.

Комиссията пръдлага послѣдния редъ да се заличи, а на място него да се каже: „опръдълението се пригответъ не по-късно отъ 3 дена“. Това е за да се покаже, че сѫдилищата тръбва да пригответъ опръдълението по-рано, а не въ десет недѣли срокъ, както е за ръшението.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 638 тъй, както се поправи отъ комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 678 става 639. (Чете):

„Чл. 639. Сѫдилищетъ могатъ да четятъ ръшението въ канцелярията на съда, сѫщо и да зематъ прѣписъ или извлечения отъ него, както и прѣписъ отъ другите книжи, като внескатъ установените за това мита“.

Комиссията приема този членъ съ следующата поправка: въ втория редъ, на място „сѫда“, да се каже „сѫдилището“ и послѣдните думи: „като внескатъ установените за това мита“, да се заличатъ.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 639 тъй, както се поправи отъ комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 679 става 640. (Чете):

„Чл. 640. Намѣсто прѣписъ отъ цѣлото рѣшение, сѫдилищетъ се могатъ да искатъ да имъ се даде извлечение отъ него, което тръбва да обѣма резолюцията на съда и съображенията, възъ които е тя основана“.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 640 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 680 става 641. (Чете):

„Чл. 641. Прѣписътъ и извлеченията се подписватъ отъ пръдсъдателя и се приподписватъ отъ секретаря“.

Пръдсъд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 641 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: „Отдѣление второ. Задочно рѣшение“.

Чл. 681 става 642. (Чете):

„Чл. 642. Въ случаѣ, че едната или дветѣ страни се не явятъ въ назначеното за докладътъ на дългото и за устните обяснения засѣданіе, пазитъ се следующите правила:

1) ако не ся яви отвѣтникътъ, истецътъ може да моли да биде допуснатъ да си пръдстави устните обяснения и да се постанови задочно рѣшение;

2) ако не се яви истецътъ, то отвѣтникътъ може да иска прѣкратяването на дългото и да се взыскатъ отъ

истеца съдебните разноски и загубите, които му съд стопани съ призованието му въ съда; но истецъ не се лишава отъ право да възобнови дѣлото като подаде нова искова молба. Въ този случай прѣкратеното производство не прѣкъсва течението на давността;

3) ако не се явятъ и двѣтъ страни, дѣлото се исключва отъ чредата и едно друго засѣдание може да се назначи за него само по молба отъ едната или другата страна.

Комисията въ този членъ прави следующите измѣнения: поправя думата „истецъ“ на „ищещъ“; въ последната алинея думите „отъ чредата“ се заличватъ. Комисията приема една забѣлѣжка, следъ втората алинея, съ следующето съдѣржание, която е извлечение отъ Брѣменните Съдебни Правила, чл. 281. Именно: (Чете):

„**Забѣлѣжка:** Когато ищеща подаде нова молба най-късно една година следъ прѣкратяването на дѣлото и внесе съдебните мита и берии, съда назначава дѣлото за разглеждане по първото подадено исково прошение (ст. 103 Бр. Съд. Пр.) безъ да се състави ново дѣло и да се распределя изслушанието вече свидѣтели и вѣщи люди“.

Д. Тончевъ: Г-да прѣдставители! Азъ мисля, че забѣлѣжката, която прѣдлага г-нъ докладчика, си нѣма място, защото у насъ се прие другъ институтъ емпириенция на инстанциите и на рѣшенията. Щомъ се прие това, то не ще съмѣнѣние, че дѣлото може да стои толко съ години, колкото е срока на емпириенцията. Щомъ се измине това време, противната страна може да каже, че понеже се минаха толко съ години, моля да се прѣкрати дѣлото, или икъ, ако дѣлото се памира въ апелативния съдъ, да влезе въ сила рѣшението.

Тъй щото, азъ мисля, че тази забѣлѣжка ще прѣворѣчи на емпириенцията, която ний вече приемахме.

Министъръ Д. Грековъ: Г-да прѣдставители! И азъ съмъ на мнѣніе, че бѣлѣжката, която прави г-нъ Тончевъ, е права. Ако тази бѣлѣжка стойше къмъ 281 чл., тя бѣше въ по-прѣдишните временни правила, отъ 1885 г. и тогава тази бѣлѣжка е турена на това основание, че въ по-прѣдишните съдебни правила не е имало никакъвъ срокъ и едно дѣло, което стои въ канцеларията на единъ съдъ, безъ движение, не може да остане вѣчно въ това положение. И понеже въ инструкциите, които бѣхъ испратени до прѣдѣдателите на сѫдилищата още въ 79 год., въ времето на оккупацията и на управлението на императорския руски комисаръ, въ тѣхъ се казаше, че едно дѣло, което стои една година безъ движение въ единъ съдъ, праща се въ архивитъ, то за това тази бѣлѣжка е турена тукъ. Който дойде да плати мита втори пътъ, до гдѣто не е истекла годината, той нѣма нужда да подава нова молба. А дѣлото, което е стояло една година безъ движение, то вече се счита за унищожено. Обаче ний приемахме въ по-прѣдишната статия на закона, че сега дѣлата могатъ да стоятъ — , за спиранието, възобновяванието и унищожаванието на съдебното производство“; отдѣление VII, което захваща съ членъ 608 и който се гласува въ Нар. Събрание. Въ това отдѣление се прѣвидятъ случаите, въ които може едно дѣло да се спрѣ и подиръ като стои безъ движение въ съда 3 години,

то, вече, това дѣло се прѣкратява и не може отъ него да има никакви други дѣйствия.

Ако приемемъ тази забѣлѣжка, които прѣдлага комисията, ще се намѣримъ въ противорѣчие съ онова, което приемахме по-напрѣдъ защото щомъ има единъ установленъ срокъ, по който дѣлата, които стоятъ безъ движение въ съда, се унищожаватъ съвръшенно, то не би трѣбвало да прѣвидимъ другъ срокъ.

Заради това, азъ мисля, че трѣбва да се приеме този членъ безъ забѣлѣжката на комисията.

А. Башевъ: Азъ поддържамъ г-на докладчика, за да стои тази забѣлѣжка, по следующите съображенія: Емпириенцията се отнася къмъ случаите, които се прѣвидятъ въ членъ 645 отъ проекта, т. е., че едно производство може да се спрѣ по съгласието на страните, или поради смърть, умоповрѣждение, несъстоятелност и други причини, прѣвидени въ пунктъ втори на членъ 645 отъ проекта. Въ този случай бѣлѣжката говори за това, че когато ищеща, безъ да съществуватъ за него причинитъ, прѣвидени въ 645 членъ на проекта, не се яви въ засѣдането, то неговото дѣло се прѣкратява. Сега, като се прѣкрати, има ли той право да подаде една молба и да иска отъ съда да се поднови това дѣло, или не? Ако нѣма тази забѣлѣжка, тогава сѫдилищата ето какъ ще постъпватъ: ще кажатъ 653 членъ отъ проекта, въ който е казано „всѣко инстанционно сѫдопроизводство се унищожава, ако въ течение на 3 години не е потърсено дѣлото“, се отнася само за случая прѣвиденъ въ 645 членъ въ проекта, а не и въ този случай, когато ищеща не се е явила. Въ такъвъ случай той трѣбва да дава ново заявление. А улѣснението, което дава забѣлѣжката на пунктъ втори, отъ члена, който ще се гласува сега, се отнася именно до случая, че на ищеща се дава право да поднови искътъ си, щомъ подаде нова молба и плати всичките мита. Ако по него съ станали оклади или каквито и да е дѣйствия, тѣ се считатъ за станали, само че ищеща ще плати още единъ пътъ мита. Пакъ ще повтаря, че, ако не приемемъ тази забѣлѣжка, тогава сѫдилищата нѣма да даватъ право да се поднови дѣлото, а това ако се отнася къмъ случаите на емпириенцията, ще му кажатъ, че тѣзи случаи ги нѣма и вий не можете да се ползвате отъ този законъ, защото вий не сте биле нито умрѣли, нито умоповрѣдени, нито пакъ случаите прѣвидени въ 645 членъ, пунктъ втори, съществуватъ за васъ. Ако би се дало такъво тълкуване, че членъ 645 отъ проекта има сила и за този членъ, че когато ищеща не се яви, то има право да подаде молба, за да се поднови дѣлото, тогава може да се исхвърли забѣлѣжката на комисията. Но тога ще има едно друго зло. Ищеща подава искъ и когато дойде времето, не се явява; постъ пакъ го подновява и какво му струва само едно прошение и една марка. Той може да го подновява колкото пожти му скимне, а това е утѣчилено за отвѣтника. Наистина може да се прѣположи, че ищеща има интересъ и трѣбва да се яви, за да се гласува дѣлото, но трѣбва да прѣвидимъ и обратното, че много

пхти единъ ищецъ, който иска да мжчи единъ отвѣтникъ, постоянно прѣкратява дѣлото и го подновява и много пхти съ това причинява ядосване на отвѣтника. А ако се приеме забѣлѣжката, тогава ищеща не може тѣй да си играе, защото, ако иска да поднови искътъ, ще трѣбва да плати нови мита. Това ще бѫде тѣжко за него и слѣдователно той нѣма да си играе.

За това азъ съмъ на мнѣнне, щото да си остане забѣлѣжката, които е приемета отъ комиссията.

М-стръ Д. Грековъ: Г-да прѣставители! Мене ми се чини, че г-нъ Башевъ тѣлкува този членъ, 645-й по проекта, или 608 както го приеме ний, много тѣсно, защото той иска да сключи случайнѣ, когато ищеща не се е явилъ въ засѣданietо. Закона прѣдвижида, че всѣка отъ странитѣ, която има интересъ, може да моли, да се назначи дѣлото отново. Ищеща, който има най-голѣмъ интересъ да се яви, ако не се е явилъ и ако не прави подиръ това, никакви други постежки, значи, че той е съгласенъ да му стои дѣлото така и въ такъвъ случай нѣма съмѣнѣние, че сѫдилищата безъ друго ще истълкуват членъ 645 въ такава смисъль, че ако ищеща не иска подновяванието на дѣлото, може и отвѣтника да си мѣлчи, защото той нѣма интересъ да се гледа дѣлото, значи, че този случай, безъ друго, ще подпадне въ първия пунктъ. Независимо отъ това, тукъ сѫ изброени нѣколко случаи, но тѣ не сѫ случайнѣ, въ които може да има емиренция. Може да остане дѣлото безъ движение и безъ да сѫществува нишо една отъ причинитѣ, които се излагатъ въ пунктъ първий и вторий отъ 608 членъ. Щомъ дѣлото стои 3 години, както е казано въ 653-й членъ по проекта (чете): „всѣко инстанционно производство се унищожава, ако въ течението на три години не е потърсено дѣлото“, спречъ, ако дѣлото е останало безъ движение въ продълженіе на 3 години, не може да се каже само въ случаите изброени тукъ, а въ всичкитѣ случаи. Щомъ едно дѣло стои 3 години безъ движение въ единъ сѫдъ, то безъ друго ще се унищожи.

Г-нъ Башевъ каза, че имало опасностъ, че единъ ищецъ, ако може съ едно заявление да подновява дѣлото, той може да влачи отвѣтника много пхти по сѫдилището, безъ той да се явява, като прѣдполага, че може да се намѣрятъ хора, които да искаатъ да си играятъ и да завѣждатъ дѣла въ окръжнитѣ сѫдилища. За това такива пхти да плащатъ мита, да бѫдатъ всѣки пхти осудени да плащатъ сѫдебнитѣ и за водение на дѣлото разноски на противника си. Най-напрѣдъ азъ мисля, че въ закона е прѣвидено, че когато едно дѣло се прѣкрати, за да може да го поднови ищеща, трѣбва да плати нови мита. И ако не е прѣвидено това, има една глава, въ която ний ще го прѣвидимъ, именно тамъ, гдѣто се касае за сѫдебнитѣ мита и за берииитѣ. Може да се прѣвиди тамъ, че ищеща, на когото е било прѣкратено дѣлото, ако иска да го поднови, трѣбва да плати още единъ пхти митата, но срока да не бѫде вече една година, а да бѫде три години. Най-сетне, едно дѣло стои въ канцелярията три години, но друга нѣкоя причина и това дѣло можете да

го подновите съ едно заявление; а когато ищеща не се е явилъ и остане дѣлото безъ движение една година, то този ищеща да има това право да поднови дѣлото, азъ това не го разбираамъ. Кадѣ е тукъ логиката, кадѣ е единството въ закона? Кои сѫ причинитѣ, по които иска г-нъ Башевъ въ този случай дѣлото да бѫде емирирано за една година, а въ други случаи — за три години? Азъ не виждамъ тѣзи разлики и причинитѣ, които изложи г-нъ Башевъ, мене ми се чини, че сѫ съвършенно неоснователни, както страхъ, който исказа, че ищеща щѣль да си играе. Това той не може да прави, защото той ще бѫде длѣженъ да плати и мита и разноски на противника, защото закона прѣдвижида, че отвѣтника може да иска, въ този случай, прѣкратяване на дѣлото и осуждане ищеща на сѫдебни разноски и за воденето на дѣлото. Дѣто ще се каже, този страхъ е въображаемъ. А пъкъ тѣлкуването, което даде г-нъ Башевъ на 608 членъ, споредъ мене, е много тѣсно. И сѫдитѣ нѣма да го практикуватъ по този начинъ. Сѫдитѣ не могатъ да му кажатъ: твоето дѣло се е прѣкратило, не можемъ да го възстановимъ. За да може да бѫде едно производство прѣкратено, трѣбва да е стояло три години. Да прѣдположимъ, че моето дѣло е стояло 6 мѣсесца, 1 година, 1 година и половина, 2 години, 2 години и 11 мѣсесца; азъ искамъ да се поднови и сѫдитѣ сѫдъ да го подновятъ.

Ст. И. Цвикю: Обясненията, които даде г-нъ М-стръ на Правосѫдното, сѫ по прѣкращаването на едно дѣло. Когато въ единъ сѫдъ се прѣкрати едно дѣло по неявка на ищеща, това дѣло споредъ бѣлѣжката, която е направила комиссията, въ разстояние на една година, да има право това дѣло да се възстанови съ всичките по него приложения. Тѣзи бѣлѣжки, казва г-нъ Министъръ, да не се приема, защото това било прѣвидено въ чл. 608, по проекта 645. Но азъ мисля, че въ този членъ се прѣдвижида съвсѣмъ друго нѣщо. Само отъ заглавието на отдѣлението VII „спиране, възстановяване и унищожаване на сѫдебното производство“ може да се разбере, че тукъ не е за едно прѣкращение на дѣлото, но тукъ въ члена се казва: „Производството на дѣлото се спира:

1. По съгласето на всичките тѣжащи се;
2. Въ случай на смърть, умоповрѣждане, нестъпоятелностъ или лишаване на нѣкого отъ сѫдящите се, или на тѣхнитѣ законни прѣставители или на повѣренника, отъ право да се явяватъ като страна прѣдъ сѫда“. Слѣдователно, въ този членъ се прѣдвижида именно, когато единъ человѣкъ е завелъ едно дѣло въ сѫдилището и умре и като умре дѣлото се спира; а за спиране на дѣлото се говори въ чл. 616 или по проекта 654, че такова дѣло може да се възстановява, само въ разстояние на три години отъ какъ се явява неговитѣ наследници или тѣхнитѣ настойници за да възстановяватъ дѣлото. Затова тѣлкуването, което дава г-нъ М-стръ на Правосѫдното, че именно и тѣзи дѣла, които се прѣкращаватъ, може да впаднатъ въ този членъ, азъ мисля, че е неправилно. Неправилно е заради това, защото въ тозъ

членъ изрично се казва, кои дъла могатъ да се възобновяват, въ прѣвидения въ чл. 659 срокъ. Обаче тукъ не е така. Завежда единъ човѣкъ искъ въ едно сѫдилище, той не се яви и дѣлото се прѣкратива. И това дѣло, трѣбва спорѣдъ този членъ или спорѣдъ тжзи забѣлѣжка, която се е приела отъ комиссията, въ разстояние на една година, то да се възобнови. Причинитѣ, дѣто сме допустили да се възобновява дѣлото въ една година сѫ слѣдующитѣ. Едно дѣло, когато се завежда отъ ищеща, случва се много пакти, гда прѣставители, по една или друга причина, странитѣ не сѫ могли да се явятъ, и дѣлата имъ се прѣкращаватъ. А пъкъ когато е дѣлото за окръжните сѫдилища, къмъ това дѣло сѫ приложени всички книжа и документи относително до казванието на иска. За да не затруднявамъ лицата, които завеждатъ своите искове, ний сме направили тжзи забѣлѣжка, споредъ която слѣдъ прѣкращението, да не се подновява друго дѣло и да не се карать странитѣ да зиматъ прѣписи отъ всички нѣща, а се дава право на ищеща, въ разстояние на една година да се яви и да подаде въ окръжния сѫдъ прошение, за да се разгледа неговото дѣло. Зарадъ това ако не приемемъ бѣлѣжката, която комиссията е приела, ще направимъ такава грѣшка, която ще лишава отъ правото единъ ищещъ, когато му се прѣкрати дѣлото, да може да го възобновява. Затова, азъ ви моля Г-да прѣставители, понеже по този въпросъ въ комиссията доста сме разисквали и сме дошли до заключение, че трѣбва да се приеме това, да приемете забѣлѣжката, както е прѣложена отъ докладчика.

Доклад. Я. Д. Митакиевъ: Г-да прѣставители! Комиссията е приела тжзи забѣлѣжка по съображеніята, които исказаха г. г. Башевъ и Цвикю. Азъ нѣма да продължавамъ да разисквамъ повече върху тѣхъ, само ще кажа толкозъ, че въобще комиссията е приела това, като е правила извѣстна разлика между спирание на дѣлото и прѣкратяване на дѣлото по неявка на ищеща. Азъ мисля, че тжзи забѣлѣжка когато се прие въ комиссията, тамъ присъствуваше и г-нъ М-рътъ на Правосѫдието, тъй щото съ неговото съгласие бѣше прието това. Така щото, азъ отъ само себѣ си не можа да се съглася съ г-на Министра да се изсхвърли тжзи забѣлѣжка, защото не зная мнѣнието на комиссията. Обаче, азъ по мое лично мнѣніе бихъ казалъ, че оставянието на тжзи забѣлѣжка въ члена, нѣма да противорѣчи на онази членове, които говорятъ за перемѣція и че добре є да я приемемъ; защото тукъ се отнася за подновяванието на прѣкратено дѣло по неявка, а тамъ се говори за спирание на дѣла по случаите, които сѫ изброени въ чл. 608.

М-ръ Д. Грековъ: Г-да прѣставители! Г-нъ Матакиевъ иска да ми направи упрекъ, че съмъ приелъ тжзи бѣлѣжка въ комиссията, а сега не съмъ я приемалъ. Азъ имахъ честта да изложа мотивитѣ, по които, мисля че тжзи бѣлѣжка не трѣбва да бѫде приета. А г-нъ Матакиевъ, който я е приелъ въ комиссията, не ви изложи тукъ мотивитѣ, по които трѣбва да остане. Тжзи е раз-

ликата, която има между настъ. Азъ признавамъ, че тогава се бѣхъ съгласилъ, за да се тури, но сега вете излагамъ мотивитѣ, по които мисля, че нѣма да бѫде добре да се приеме Г-нъ Матакиевъ ви каза, че трѣбва да се поддържи бѣлѣжката, но не ви каза, по кои причини трѣбва да стане това. Дѣто ще каже, г-нъ Матакиевъ, каза едно мнѣніе, но то не се подкрепи съ никакви аргументи. Азъ все таки настоявамъ на това, че ако приемемъ тжзи бѣлѣжка, както се прѣложи ти, ще допуснемъ въ закона едно противорѣчие между дѣвѣтъ распорѣждания. Не виждамъ азъ за основно, защо едно дѣло, което стои безъ движение въ сѫда по каква и да е причина, ще се оишъложи производството му, като се изминятъ 3 години, а пъкъ когато едно дѣло стои безъ движение, затова, че ищещътъ не се е явилъ и разглеждането на дѣлото се е прѣкратило, да стане това оишъложение въ една година. Причината на това нѣщо не ми е исказана. И азъ настоявамъ, че въ всѣки случай, да бѫде еднообразностъ въ закона и за единия и за другия случай.

Г-нъ Башевъ: казва, че чл. 608 или по проекта 640 не обемалъ този случай. Азъ настоявамъ да казвамъ, че това нѣщо го има, защото съгласието на страната нѣма съмѣнѣніе, че сѫществува въ ладеній случай, за прѣкратяване на дѣлото. Какво ни казва 2 пунктъ отъ 642 статия която разискваме сега? Тя постановява това правило, че ако ищеща не се яви, отвѣтника може да иска прѣкратяване на дѣлото. Дѣто ще каже, отвѣтника, който присъствува е съгласенъ на това, а ищеща, който не се е явилъ и той е съгласенъ, тъй щото той знае кои сѫ послѣдствията отъ неговото неявяване. Той знае, че, ако той не се яви неговия противникъ има право да иска прѣкратяване на дѣлото. Дѣто ще каже, че ако нѣма неговото изрично съгласие, нѣма съмѣнѣніе, че на отвѣтника му съгласието сѫществува. Това подпада къмъ пунктъ 2 на чл. 608. Наистина ще признаемъ, че ако се отхвърли бѣлѣжката, за която се говори тукъ, трѣбва редакцията на 2 пунктъ да прѣѣри едно малко измѣнѣніе. Тукъ е казано: „но ищеща не се лишава отъ правото да възобниви дѣлото, като подаде нова искова молба“. И тукъ ако остане тжзи редакция както е, това, което казваше г-нъ Башевъ, можеше да се случи, не затова, че сѫдилищата можеха да тълкуватъ закона, както казва г-нъ Башевъ, но защото щѣха да се основаватъ на едно изрично прѣдписание на вториѣ пунктъ отъ сѫщата статия и щѣха да кажатъ: подновява се дѣлото, но трѣбва нова искова молба да подадете.

Зарадъ туй, като се измѣни тжзи редакция, че ищеща не се лишава отъ правото да възобниви дѣлото, като подаде молба за това въ сѫдътъ, азъ мисля, че тогава закона ще бѫде лсенъ и тогава перемѣціята ще се прилага и тукъ, както и въ другите случаи, само отъ какъ изминатъ 3 години, отъ като дѣлото е стояло въ сѫдътъ, безъ никакво движение. (Гласове: Искерпанъ е въпроса!).

Доклад. Я. Д. Матакиевъ: Г-да прѣставители! Азъ нѣмахъ никакво намѣреніе да правя упѣръкъ на г-на М-ра на Правосѫдието, но искахъ да кажа това,

което е било въ комиссията и да оправдая себе си че поддържамъ тази забълъжка. Освѣнъ това, г-нъ Министъръ каза, че азъ не съмъ исказалъ мотивите, по които искамъ да остане тази забълъжка, когато азъ казахъ, че мотивите бѣхъ тѣзи, които исказаха отъ части г. г. Башевъ и Цвикю. И сега пакъ дохождамъ до убѣждение, че за да може да се разбере изрично, че прѣкратениетѣ дѣла влизатъ въ перемция, ми се чини че трѣбващъ това да бѫде исказано въ 608 чл. Заради това, тамъ като нѣмамъ туй комиссията мислѣше, че прѣкратениетѣ дѣла, по неявка на ищепа, сѫ отъ друга категория и затова се тури тази забълъжка, да има право, да се възобновява дѣлата по молба на ищепа. Слѣдователно, ако приемемъ З години, както каза г-нъ Министъръ, азъ мисля, че това нѣма да противорѣчи, и нѣмамъ нищо противъ, но достатъчно е да се знае да ли ще се разбира отъ тълкуването което ще се запише въ протокола, че прѣкратениетѣ дѣла по неявка, ще влизатъ въ тази категория. Щомъ г-нъ Министъръ обяснява това, и поправката, която прави, съ нея се разбира, че единъ ищепъ комуто е прѣкратено дѣлото въ разстояние на З години, когато подаде молба, ще се възобновява дѣлото му, азъ нѣмамъ какво да кажа. Но въ всѣки случай, азъ съмъ докладчикъ и исказвамъ рѣшението на комиссията, и оставамъ на Събранието да го приеме или отхвърли.

Дим. Тончевъ: Г-да прѣставители! Въпросътъ, както виждате, взе по-серииозенъ характеръ, отъ колкото бѣше въ самото начало. Въпросътъ е тукъ, г-да Прѣставители, да не би да допуснемъ въ закона двѣ постановления, които противорѣчятъ едно на друго, или ако не противорѣчятъ едно на друго, сѫдътъ кога земе да ги тълкува, да ги намѣри non sans, да ги намѣри безсмыслини. Въ досегашнитѣ Временни Съдебни Правила не е съществувалъ институтъ на перемцията — унищожението на сѫдопроизводството. Сега въ този законопроектъ се прие тозъ новъ институтъ. Очевидно е слѣдователно, че щомъ се приема новъ институтъ, той трѣбва да дойде въ съгласие съ онова, което по-напрѣдъ е дѣйствуvalо у насъ, и ако въ онova, което по-напрѣдъ е дѣйствуvalо има нѣкакво противорѣчие, то трѣбва да се отмажне. Не ще съмѣнъ, че прѣди съставлението на тозъ законопроектъ, забълъжката, която комиссията прѣлага да се добави къмъ 642 статия, съществувала е по-напрѣдъ въ Временните Съдебни Правила, а сега тази забълъжка се исхвърля. Значи, мислило се е при съставлението на тозъ законопроектъ, че съ приеманието на перемцията, оставянието на онзи забълъжка противорѣчи на закона и ще бѫде излишна.

Да видимъ сега, г-да прѣставители, дѣйствително тази забълъжка противорѣчи ли най-напрѣдъ на института на перемцията. Азъ мисля, че нѣма нужда отъ много доказателства, за да дойдемъ до убѣждение, че дѣйствително противорѣчи. Но прѣди да дойдемъ до това, азъ ще се основамъ на заявлението на г-на М-ра на Правосъдието, което може да има най-авторитетенъ характеръ въ даденъ случай, именно по тълкуването на 635 чл.

по тозъ въпросъ: да ли тозъ членъ е исчерпателенъ или ограничителенъ.

Извѣстно ви е, г-да прѣставители, че всѣки день сѫдилищата кога тълкуватъ законите, дохожда да се испрѣча въпросътъ: да ли статията е съ исчерпателенъ или съ ограничителенъ смисълъ, т. е. да ли трѣбва да се прилагатъ въ сѫдилищата само нѣщата, които сѫ изброени отъ законодателя, или сѫдилищата могатъ да прилагатъ и по други аналогизми. А защото сѫдилищата иматъ това право да тълкуватъ, че тозъ или онзи членъ трѣбва да се тълкува въ исчерпателенъ или ограничителенъ смисълъ, тѣмъ паче Нар. Събрание има право да постанови, да ли една статия трѣбва да се тълкува въ сѫдилището въ ограничителенъ или распространителенъ смисълъ. Щомъ Г-нъ Министъръ на Правосъдието и вий се съгласявате, че 645 статия ще има ограничителенъ характеръ, ще могатъ да се подвеждатъ въ нея и други случаи, които не сѫ изброени, и тогава нѣма да има никакъвъ споръ, какъвто прѣдвижда Г-нъ Башевъ, че сѫдилищата ще разбиратъ и тозъ случай, за който говоримъ, т. е. че подъ перемцията подхождатъ тѣзи дѣла, които прѣдвижда 456 чл.

Какво е значението и съдържанието на забълъжката най-напрѣдъ? Има, г-да прѣставители, двѣ значения: първо, чисто канцеларско, и второ интересътъ на страните. Канцелярското значение се състои въ това, че на сѫдилището се указва, кога да съставлява ново дѣло и кога да не съставлява, т. е. за числото на нумерата. Второто значение се състои въ това, че страните могатъ да се въсползватъ отъ сѫщата статия, ако подаджатъ нова искова молба да се поднови дѣлото съ сѫдътъ свидѣтели, безъ да се испитватъ тѣ изново. Илиза, че ако ищепътъ не подава нова искова молба, той неможе да се ползува отъ производството, което е станало, а цѣлото сѫдопроизводство трѣбва да се поднови. Тѣй щото при забълъжката, въ продължение на една година страната може да се въсползува и възобнови дѣлото, а щомъ истече една година трѣбва всичко да се започне отъ начало, трѣбва да се викаятъ иви свидѣтели; значи да се вкарватъ страните въ голѣми разноски. А прѣставете си, г-да прѣставители, че по едно дѣло могатъ да станатъ хиляди лева разноски само по свидѣтели, по гледъ на мѣстото и т. н.

Да видимъ отмахнува ли се тая мѫжностия съ новий законопроектъ. Ст. 658 отъ законопроекта казва, че ако бѫде отново прѣдявенъ искътъ, тѣжящите се могатъ да се въсползватъ съ внесениетѣ въ прѣдишното сѫдопроизводство признания на противната страна и съ показанията на свидѣтелите, ако постъпните не сѫ вече живи, или отсѫтствуваатъ неизвѣстно гдѣ, или имъ е забранено да свидѣтелствуватъ. А въ по-горниятъ членъ се казва, че всѣко инстанционно производство се унищожава, ако въ течение на три години не е погърсено дѣлото. По новий законопроектъ, даже слѣдъ като е унищожено производството и ти подадешъ да кажемъ на 14-а година искъ можешъ да се въсползвашъ отъ първото производство, стига само свидѣтелите да сѫ живи. Ето, г-да

представители, съдържанието на 658 статия и на забължката относително главният интересън на страните — за разноситѣ.

Какво е още прѣимущество и значението на постановленията, които сѫ прѣвидени въ институтътъ за перемицята, въ забължката? То е още това, защото ще бѫде non sans, ще бѫде непослѣдователностъ и вонища безмислица, ако ний допуснемъ, да позволява сѫдилището на едни да се ползватъ съ нея, а други да се не ползватъ; едни да могатъ да подновяватъ дѣлата, а други да се ограничаватъ. Азъ мисля, че само отъ канцелярски съображения не трѣбва да се водимъ, когато има интересъ да се ползува страната отъ първото производство. И кой, г-да представители, членъ е по-изгоденъ, кой е по-свободолюбивъ? Да ли забължката, която казва на страната: ако завѣдешъ нова искова молба слѣдъ една година, ти си длѣженъ да викашъ свидѣтелитъ изново и да похарчишъ още толкова пари, или е по-свободолюбивъ 658 чл., който казва, че и слѣдъ 5 год. и слѣдъ 14 год. можешъ да се въсползвашъ отъ станалото производство, стига свидѣтелитъ да сѫ живи. Това е доста очевидно, и излишно е да се говори по-нататъкъ за него.

Най-послѣ, г-да представители, ний можемъ да дойдемъ до обикаляние на забължката. Това ще кажа най-много за свѣдѣніе на г-на Башева, защото той повдигна тоя въпросъ. Тъзи забължка всѣки ще може да я забикаятъ и да я оставя мъртва буква. Щомъ сѫществува 658 статия, защо ще завеждамъ новъ исъкъ слѣдъ истичанието на първата година, та да не се ползвамъ отъ станжалото производство, когато ако истекътъ три години, азъ ще се ползвамъ по перемицята? Така щото, има възможностъ забължката да остане мъртва буква.

Сѫщото го има и въ чл. 730-й, който ще дойде по-нататъкъ, и който казва: (Чете) „Ако се унищожи производството на Апелативния Съдъ (чл. 652), обжалваното рѣшеніе влизи въ законна сила“. Тъзи щото, може да се унищожи не само цѣлото сѫдопроизводство, но може да се унищожи и самата апелативна жалба. Разликата е само тъзи, че, ако се унищожи инстанцията, тогава въ течението на цѣлата давностъ, можешъ да подадешъ нова искова молба и сѫдътъ е длѣженъ да я гледа. А когато подадешъ апелативна жалба и не я потъсишъ въ продължение на три години, тогава противната страна може да каже: моля сѫдътъ да прогласи рѣшението на първостепенното сѫдилище вѣзвъло въ законна сила. И тогава въз основание молбата на въззваемий, рѣшението влизи въ сила.

На основание на всичкитѣ тѣзи съображения, г-да представители, азъ мисля че прѣложената отъ комиссията забължка си нѣма мястото, защото ще дойде въ конфликтъ съ това, което сме приели и хората ще я забикаятъ. И най-сетне, освѣнъ че не сѫ исчерпателни слушанитѣ, който сѫ исказани въ ст. 645, но има и друго съображение, че ако дойдемъ до случая прѣвиденъ въ 672 ст. и ако приемемъ забължката, ний ще дойдемъ до едно смѣшение. (Не се чуе). Защото ще произлѣзе споръ по разни причини. Ако напр. ищещътъ не се е

явила по случай на смѣрть, и ако не е известно това на сѫдилището, а сѫщо и на отвѣтника, сѫдътъ може да прѣкрати дѣлото. Ето единъ случай, че той не се е явила именно по причината прѣвидена въ 645 членъ. Може да се случи да е полу碌ълъ ищещътъ и да не се е явила, — на сѫдътъ не е било известно това и той е прѣкратилъ дѣлото. Тъй щото може да се случи, когато не се яви ищещътъ, може да се не яви по причини прѣвидени въ 645 статия, безъ да знае сѫдътъ. А законътъ не задължава отвѣтникътъ, когато иска прѣкратяването на дѣлото по неявката на ищеща, да указва причинитѣ, по които послѣдниятъ не се е явила. На отвѣтника се дава формално право, да иска прѣкратяването на дѣлото. Аслѣ съ тозъ членъ пакъ не се отнема възможността да се завежда нова молба. Слѣдователно, щомъ и въ едина и въ другия случай може да се подава нова молба, и щомъ институтътъ на перемицята прѣставлява по-голяма гаранция, азъ мисля че нѣма защо да настоявамъ да се приеме забължката на комиссията. Общий интересъ е да бѫде законътъ послѣдователенъ и логиченъ, а не да има излишни алинеи. За менъ е безразлично да ли ще се приеме така или иначе, но трѣбва да се гледа общий интересъ.

Доклад. Я. Д. Матакиевъ: Г-да представители! Слѣдъ обясненията които станаха, и слѣдъ като чухъ и мнѣнието на нѣкои отъ г-да прѣговоришигъ, азъ, като членъ на комиссията, съгласявамъ се съ поправката, която направи г-нъ Министъръ на Правосъдието и безъ забължката.

М-ръ Д. Грековъ: Да се махне само думата *искове* въ края на втората алинея. (Гласове: Исчерпанъ е въпросътъ).

В. Икономовъ: Азъ желая да зная, съ коя комиссия се е съгласилъ г-нъ докладчика.

Доклад. Я. Д. Матакиевъ: Азъ зимиахъ мнѣнието само на нѣколко отъ членовете на комиссията.

Прѣдсѣд.: Моля г-на докладчика, да не отговаря на г-на Икономова, понеже нему не е дадена думата.

Има записани още нѣколко души, но понеже слушамъ, че въпросътъ е исчерпанъ, питамъ Нар. Събрание: желае ли да се говори? (Гласове: Не желае). Който желае, да си вдигне рѣжата. (Никой не вдига). Прѣкращаватъ се дебатитѣ.

Ще се гласува. Който не приема чл. 642 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика и съ поправката на г-на м-ра, да си вдигне

М-ръ Д. Грековъ: Редакцията на втората част отъ алинея 2 ще бѫде тъй: *Но ищеща не се лишиava отъ правото, да въззовни дѣлото, като подаде нова молба за това въ сѫдътъ.*

Прѣдсѣд.: Който не приема чл. 642 тъй, както се прочете отъ г-на М-ра на Правосъдието, да си вдигне рѣжата. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. Я. Д. Матакиевъ: Слѣдъ чл. 642 комиссията прѣдлага да се тури единъ новъ членъ 643. И този членъ има следующето съдѣржание:

„Ако една отъ странитѣ или и двѣтѣ не се явятъ въ засѣданietо въ часа, опредѣленъ въ призовкитѣ, то къмъ разглѣжданie на дѣлото имъ сѫда пристихва слѣдъ свѣршванието на другите дѣла, назначени за разглѣжданie; а ако нѣма назначени други дѣла, то къмъ разглѣжданietо на такъвъ дѣло се пристихва веднага, щомъ се явятъ и двѣтѣ страни или два часа слѣдъ часа, опредѣленъ въ призовкитѣ.

Сѫщото отлаганie на засѣданietо на два часа става и когато не сѫ се явили въ опредѣления часъ и двѣтѣ страни нито по едно отъ дѣлата назначени за разглѣжданie въ сѫщото засѣданie“.

Комиссията е приела, г-да прѣставители, този членъ затова, за да не би сѫдилищата, както нѣкадѣ си правятъ сега, че щомъ се извикатъ странитѣ, изведножъ, като ги нѣма, прѣкратяватъ дѣлото, а прѣлага, щото по нѣкое дѣло като отсѫтствува странитѣ, то да се отложи да се глѣда най-послѣ, или пъкъ въ случаи, че нѣма друго дѣло назначено за разглѣжданie, то да почакватъ сѫдилищата 2 часа, че ако и тогавъ не се явятъ странитѣ, тогава само да се прѣкратява дѣлото.

Съ този членъ е съгласенъ и г-нъ М-ра на Правосъддието.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 643 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. Я. Д. Матакиевъ: Членъ 682 става 644. (Чете):

„Чл. 644. Ако сѫдѣтъ узнае, по какъвто и да е начинъ, въ денътъ на засѣданietо, че причината на неявяванието на истеца или на отвѣтника сѫ били нѣкои непрѣдолими прѣпятствия, или че призовката за призоваванието не е била на врѣме прѣдадена на неявившия се, тогава отлага разглѣжданietо на дѣлото и назначава на тѣжащицѣ се новъ срокъ за явяванie по исканie на една отъ странитѣ“.

Комиссията прѣлага да се приеме този членъ съ слѣдующитѣ измѣнения. Въ втория редъ думата „или“ да се заличи, и по-подиръ слѣдъ думата: „отвѣтника“ да се каже: „и на тѣхнитѣ повѣренници“. Послѣ, въ крайъ на членътъ думитѣ: „по исканie на една отъ странитѣ“, да се заличатъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 644 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ поправки, които прѣлага комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 683 става 645. (Чете):

„Чл. 645. Когато отвѣтникъ, безъ да се яви лично или чрезъ повѣренникъ, заяви въ писменния си отговоръ, че иска, безъ негово явяванie и безъ устни обяснения, да се пристихи къмъ рѣшението, то рѣшението на сѫда не се смята задочно“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 645 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 684 става 646. (Чете):

„Чл. 646 Отвѣтникъ, който е стигналъ въ сѫдѣтъ преди постановяванието на рѣшението по сѫществото на дѣлото, допушта се да даде устни обяснения. Постановеното слѣдъ туй рѣшение не се счита задочно“.

Комиссията е приела този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 646 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 685 става 647. (Чете):

„Чл. 647. Въ задочното рѣшение сѫдѣтъ прѣсѫждда на истеца всичкитѣ искания, които той докаже“.

И този членъ комиссията е приела безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 647 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 686 става 648. (Чете):

„Чл. 648. Когато участвуватъ въ дѣлото нѣколко отвѣтници, отъ които едни сѫ се явили или заявили щото дѣлото да се глѣда въ тѣхно отсѫтствие (чл. 683), а други не сѫ се явили, постановеното отъ сѫдѣтъ рѣшение не се смята за задочно“.

Въ този членъ комиссията е поправила само номенклатурата на чл. 683 да стане 645.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 648 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: „Отдѣление трето. Прѣдварително испълнение на рѣшението“. Чл. 687 става 649. (Чете):

„Чл. 649. Рѣшението на окръжния сѫдъ, до встѫпванието му въ законна сила, не се прѣвежда въ испълнение, ако въ него не е постановено за прѣдварителното негово испълнение“.

Комиссията въ този членъ прибавя само въ послѣдния редъ думата *му* на място „негово“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема заглавието и чл. 649 тѣй, както се прочетоха, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 688 става 650. (Чете):

„Чл. 650. Прѣдварително испълнение на рѣшението се допушта не инакъ, освѣнъ по молба на тѣжащицѣ се слѣдующитѣ случаи:

1) когато е прѣсѫдено взисканie по актъ, който е извршилъ или засвидѣтелствуванъ по нотарналенъ редъ и неоспоренъ въ подлинността, или по домашенъ актъ, припознатъ отъ страната срѣщу която е прѣставенъ;

2) когато, слѣдъ истичанието на срока за наемъ, наемателътъ е задлѣженъ по рѣшението да испразни или да прѣдаде наетия имотъ или когато съ рѣшението е постановено да се прѣдаде имота, който се незаконно владѣе;

3) когато по срока за личенъ наемъ съ рѣшението се постановява, щото наемателътъ да отпусне находящия се у него на служба и на работа, или когато на послѣдния е прѣдоставено да си напусне наемателя;

4) когато рѣшението е основано на припознато и неотрѣчено отъ страната исканie;

5) когато съ ръшението се прѣсъжда настѫпленietо на послѣдствията, постановени въ по-напрѣдъ издадено условно окончателно рѣшение;

6) когато, по особенни обстоятелства на дѣлoto, забавянието въ испълнение на рѣшението може да принесе значителен ущърбъ на тѣжащия се въ полза на когото е постановено рѣшението, или когато самото испълнение може да стане невъзможно; и

7) когато задочното рѣшение е постановено противъ отвѣтникъ, мѣстожителството на когото страната не е могла да посочи на съдъ“.

Комиссията въ този членъ, г-да прѣставители, прави слѣдующитѣ измѣнения:

Въ I-вата алинея на мѣсто думата: „взисканie“, да се каже: *исканie*; и на мѣсто: „припознатъ“, да се каже: *признатъ*; въ III-та алинея думата: „си“ да се заличи като се притури въ края и послѣдното прѣдложение на тая алинея да гласи: „или когато на послѣдния е прѣдоставено да напусне наемателя си“.

Петата алинея, комиссията прѣдлага да бѫде заличена и 6-та алинея да стане 5-та, а 7-мата тѣже да бѫде заличена.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 650 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика съ направенитѣ отъ комиссията измѣнения, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 689 става 651. (Чете):

„Чл. 651. Прѣдварително испълнение на рѣшението, на основание б пунктикъ отъ горния (688) членъ, се допушта само като се изисква обезпечение отъ страната, която моли за испълнение. А въ случаите, показани въ пунктове 1, 2, 3, 4, 5 и 7 отъ сѫдътъ членъ, отъ съдъ зависи да допусне прѣдварително испълнение съ или безъ обезпечение.

Въ всички случаи обезпеченietо се иска отъ заинтересованата страна“.

Комиссията приема този членъ съ слѣдующитѣ поправки.

Да се поправи номерацията и пункта на мѣсто „б“ да стане петъ; и на мѣсто чл. 688 да стане „650“, а въ четвъртий редъ пунктове 5-тий и 7-мий да се заличатъ, както се заличиха и по-горѣ, въ по-горният членъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 651 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика и съ направенитѣ отъ комиссията измѣнения, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 690 става 652.

Прѣдсѣд.: (Звѣни). Г-да прѣставители! Засѣданietо се отлага за въ 2 часа подиръ пладнѣ.

М-ръ Д. Грековъ: Азъ мисля да се додѣ поне до книга III-та, че има още само 3 или 4 статии, за това да се продължи засѣданietо за да се додѣ до тѣзи глави. Подиръ обѣдъ докладчикъ ще бѫде г-нъ Башевъ, тѣй щото г-нъ Матакиевъ ще се освободи отъ докладванie.

Прѣдсѣд.: (Звѣни). Засѣданietо се отлага за два часа слѣдъ обѣдъ.

(Слѣдъ отпускъ).

Прѣдсѣд.: (Звѣни). Засѣданietо се продължава.

Думата има г-нъ докладчикъ Матакиевъ.

Доклад. Я. Д. Матакиевъ: Чл. 690 става 652. (Чете):

„Чл. 652. На прѣдварително испълнение подг҃бжи, по усмотрѣнието на съдъ, рѣшението въ всички си части или само въ нѣкои части, ако по тѣхъ може да стане отдѣлно испълнение“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 652 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 691 става 653. (Чете):

„Чл. 653. Прѣдварителното испълнение, което се иска даже съ обезпечение, не се допушта, когато за страната, срѣщу която се иска испълнение, може да послѣдува отъ испълнението такава врѣда, която неподг҃бжи на точна парична оцѣнка и поради това неможе да бѫде отъ другата страна обезпечена.

Прѣдварително испълнение не се допушта и на рѣшения, които сѫ постановени противъ Държавното съкровище“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 653 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 692 става 654. (Чете):

„Чл. 654. Ако страната не е молила окръжния съдъ за прѣдварителното испълнение на рѣшението, тя може да прѣдстави молба за това въ апелативният съдъ, който я съобщава на противната страна и я рѣшава независимо отъ постановленietо на рѣшението по сѫщество на дѣлото, споредъ правилата за разрѣшението на частнитѣ молби и за испълнението на рѣшениета“.

Полиръ думата, прѣдстави“, въ втори редъ, комиссията притури и думата „особенна“, та да стане: „прѣдстави особенна молба“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 654 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика съ прибавката отъ комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 693 става 655. (Чете):

„Чл. 655. Осѫдението може да отклони прѣдварителното испълнение, като прѣдстави обезпечение, което трѣбва да се състои отъ налични пари или отъ такива цѣнни книжки, които, по усмотрѣнието на съдъ съставляватъ достатъчно обезпечение.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 655 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 694 става 656. (Чете):

„Чл. 656. Прѣдставеното споредъ горният (655) чл. обезпечение се депозира въ съдътъ“.

Приетъ безъ измѣнение, само съ поправката на чл. 693, който става 655.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 656 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Г-нъ Башевъ има думата.

Доклад. А. Башевъ (Чете):

,Книга трета.

Редѣтъ за обтѣживане рѣшениета на общите сѫдебни учреждения“.

Комиссията измѣни това заглавие, като заличава началната дума „редѣтъ“ и думитѣ: „сѫдебни учреждения“, и така заглавието получава слѣдующата редакция: „За обтѣживане рѣшениета на общите сѫдилища“. Това изменение се направи затова, защото думата „редѣтъ“ се счете за излишна, а думитѣ „сѫдебни учреждения“ се замѣниха съ думитѣ „общите сѫдилища“, като по съответствующи на понятието.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема заглавието на книга трета тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика съ измѣнението на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете): „Глава първа. За вѣзвивѣтъ. Отдѣление първо. Редѣтъ, по който се подава вѣзвивна жалба“.

По сѫдѣтѣ съображенія и тукъ се изхвърлиха думитѣ: „редѣтъ, по който се“ и това заглавие остана редактирано така: „Подаване вѣзвивна жалба“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема заглавието на глава първа, отдѣление първо, тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика съ измѣнението на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 695 става 657. (Чете):

„Чл. 657. Срѣщу всѣко рѣшение на окръжния сѫдъ по сѫщество на дѣлoto, странитѣ иматъ право да подаватъ вѣзвивна жалба“.

Приетъ отъ комиссията безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 657 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 696 става 658. (Чете):

„Чл. 658. Вѣзвивната жалба се подава въ сѫдѣтъ, който е постановилъ рѣшението. Тя трѣбва да е писменна“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 658 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 697 става 659. (Чете):

„Чл. 659. Въ вѣзвивната жалба трѣбва да е означено и обяснено:

1) а)apelативният сѫдъ, въ който се адресува жалбата, б) обжалваното рѣшение на сѫда, в) името, прѣзимето и мястожителството, както на вѣзвивника, тѣй и на противната страна, и г) подписьтъ на вѣзвивника или на неговия повѣренникъ;

2) срѣщу цѣлото ли рѣшение се принася вѣзвивна жалба или само срѣчу нѣкои негови части и срѣчу кои именно;

3) съ какви обстоятелства на дѣлoto, или съ кои закони или обичаи се оборва правилността на рѣшението; и

4) въ какво се заключава ходатайството на вѣзвивника“.

Въ тоя членъ комиссията е направила малки измѣнения, или по-добре поправки. Въ първата алинея, подъ буква а), комиссията прѣдлага подиръ думитѣ „апелативният сѫдъ“, да се заличи думата „въ“, като се замѣни съ думата „до“, и на място „въ който“ да стане: „до който“. — Въ втората алинея, редъ първи, думата „принася“ да се замѣни съ думата „подава“, като такава, която изражава по-добре цѣльта, за която е поставена. И въ четвъртата алинея думата „ходатайството“ да се замѣни съ думата „исканието“.

Подиръ тия измѣнения, считамъ за длѣжностъ отъ страна на комиссията да обясна, че подъ думитѣ въ първата алинея буква б) „обжалваното рѣшение на сѫда“, се разбира, че въ апелативната жалба трѣбва да бѫде показано датата и номерътъ на рѣшението.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 659 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика съ измѣнението на комиссията, да си вдигне ржката (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 698 става 660. (Чете):

„Чл. 660. При вѣзвивната жалба се прилагатъ още толкова прѣписи отъ нея, колкото сѫ лицата противъ които се подава вѣзвивѣтъ“.

Комиссията измѣни този членъ, като заличи, въ първия редъ думата „още“ и въ втория редъ думата „нея“ а добави други думи; така щото този членъ добива слѣдующата редакция: „При вѣзвивната жалба се прилагатъ прѣписи отъ обжалваното рѣшение и толкова прѣписи отъ вѣзвивната жалба, колкото сѫ лицата, противъ които се подава вѣзвивѣтъ“.

Прѣдсѣд.. Ще се гласува. Който не приема чл. 660 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика съ измѣнението на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 699 става 661. (Чете):

„Чл. 661. Въ вѣзвивната жалба неможе да се прѣдявватъ искания, които не сѫ били прѣдявени въ окръжният сѫдъ. Не се смѣта за прѣдявяване на нови искания, когато вѣзвивникъ търси приращенията на спорния прѣдметъ или лихвитѣ, които сѫ нарасли въ врѣме на производството на дѣлoto, или иска цѣнността на отчужденния или изгубенния имотъ, който съставлява прѣдметъ на дѣлoto“.

Въ този членъ, комиссията намѣри за добре да измѣни нѣкои думи, а освѣнь това съдѣржанието му да бѫде свързано съ онова на чл. 721 отъ проекта, така щото постановлението и на единицъ и на другицъ да бѫде изказано въ единъ членъ, именно въ чл. 661, който сега ще се гласува и той ще получи слѣдующата редакция: „Въ вѣзвивната жалба не могатъ да се заявяватъ нови искания, но се допускатъ нови срѣдства за защита. Не се смѣта ново искане ако вѣзвивникъ търси приращенията на спорния прѣдметъ, или лихвитѣ, които

съ нараснали въ връме на производството на дѣлото, или иска цѣнността на отчуждения или изгубения имотъ, който съставлява предметъ на дѣлото“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 661 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ измѣнението на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 700 става 662. (Чете):

„Чл. 662. Срокътъ за подаване въззвинва жалба срѣщу рѣшението е: за дѣла, които се разглеждатъ по съкратенъ редъ и за търговски дѣла — *две недѣли*, а за всички други дѣла — *единъ мѣсяцъ*“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 662 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 701 става 663. (Чете):

„Чл. 663. Срокътъ за въззвивъ срѣщу рѣшението се брои отъ денътъ, въ който е връжено рѣшението на страната или отъ денътъ на обнародванието“.

Въ края на тоя членъ, комиссията добави само една дума „*му*“. Други измѣнения не сѫ станали.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 663 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика съ добавката на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 702 става 664. (Чете):

„Чл. 664. Жалба срѣщу рѣшение на окрежния съдъ вслѣдствие на откриване нови обстоятелства или подлогъ въ актъ, възъ който рѣшението е основано, или пъкъ вслѣдствие на това, че отвѣтникътъ, мѣстожителството на когото не е било показано, не се е явилъ при разглеждането на дѣлото, се подава въ *два мѣсяца* срокъ, който се счита отъ денътъ, въ който е открыто отъ молителя новото обстоятелство, или отъ денътъ, въ който е встъпила въ законна сила, присъдата на главния съдъ, съ която е признатъ актътъ за подложенъ, или отъ когато е получилъ дѣйствително отвѣтникътъ прѣписъ отъ задочното рѣшение или съобщение на привоката за неговото исполнение, като се глѣда кое по рано е станало“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 664 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 703 става 665. (Чете):

„Чл. 665. Течението на въззвините срокове се спира по право, въ случаите и по основанията, прѣвидени въ чл. 645 п. 2, относително този съдящи се, за когото е настъпило събитието, което спира течението на срока.

Тѣ захващатъ отъ ново да текутъ само слѣдъ връчване рѣшението на правоприемниците на умрѣлия или на законните прѣставители и лично на тъжащия се, въ случаи че новъренникътъ му умрѣ или стане неправоспособенъ“.

Въ тоя членъ се измѣнява само номерацията на чл. 645, който да стане чл. 608. Думата „*този*“ въ третий редъ, се

замѣнява съ „*тогози*“, а подиръ нея се прибавя и думата „*отъ*“ и на думата „*съдящи*“ се прибавя членътъ „*тѣ*“ и става: „*относително тогози отъ съдящите се*“ и пр. Други измѣнения не сѫ станали.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 665 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ измѣнението на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 704 става 666. (Чете):

„Чл. 666. Въ случаи на смърть на тъжащия се, рѣшението може да се връжи на всичките наследници съвокупно, безъ обозначение имената и прѣзимената имъ, въ мѣстожителството на умрѣлия.

Срокътъ въ този случай захваща да тече отъ ново отъ денътъ, въ който се свършватъ сроковете за съставяне опись и за размисловане (чл. 214 и 216 отъ закона за наследството), ако рѣшението е било връжено прѣди истичанието на тѣзи послѣдните срокове“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 666 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 705 става 667. (Чете):

„Чл. 667. Въ случаите, показани въ чл. 703 и 704, за подаване въззвивъ се туриятъ, който е останалъ отъ денътъ на смъртта на умрѣлия, ако му е оставало не *по-малко отъ две недѣли*; въ противенъ случай се назначава *две недѣли* срокъ“.

Въ тоя членъ се измѣнява само номерацията на цитираниятъ чл. чл. 703 и 704, които се замѣняватъ съ чл. чл. 665 и 666. Други измѣнения не станаха.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 667 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ поправката на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 706 по проекта е изхвърленъ. Чл. 707 става 668. (Чете):

„Чл. 668. Въззвината жалба, по опрѣдѣление на съдъ, се оставя безъ движение, за което въззвиникътъ се извѣстява съ обявление:

1) когато тя не е облѣпена съ марки по правилата за гербовия съборъ;

2) когато къмъ жалбата не сѫ приложени съдебните мита;

3) когато не сѫ приложени прѣписи отъ въззвивътъ въ потрѣбното число екземпляри.

Въ означений въ 1 пунктъ случай на молителя се опрѣдѣлява, да прѣстави гербовия съборъ, също неприложенитѣ при въззвива мита или прѣписи, срокъ не понататъкъ отъ истичанието на въззвиния, нѣ ако той е останалъ по-малко отъ *седемъ дена*, то *седемдневенъ*, считанъ отъ денътъ на връчването на обявленето за оставяне жалбата безъ движение“.

Въ тоя членъ комиссията прѣдлага слѣдующи измѣнения: „Въ първия редъ, слѣдъ думитъ „*по опрѣдѣление на*“ се добавя „*окрежний*“, а думата „*съдъ*“

става „съдъ“. Въ третъ пункта нѣма никакви измѣнения, а послѣдната алинея е измѣнена така, щото новата ѹ редакция е изложена както слѣдва: „За прѣставяне гербовия сборъ, не приложенитѣ при въззвива мита или прѣписи, на молителя се опрѣдѣля срокъ до истичанието на въззвивния; но ако той е останалъ по малко отъ седемъ дена, то-седмодневенъ, считанъ отъ денътъ на връчванието на обявленietо за оставяне жалбата безъ движение“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 668 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ измѣненията отъ комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 708 по проекта се изхвърля. Чл. 709 става 669. (Чете):

„Чл. 669. Слѣдъ приеманието на въззвивната жалба, окръжниятъ съдъ съобщава прѣпись отъ нея на противната страна“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 669 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 710 става 670. (Чете):

„Чл. 670. Когато въ въззвивната жалба не бѫде забѣлѣжано мѣстожителството на противната страна, то прѣпись отъ жалбата се испраща въ мѣстожителството на тая страна, заявено при производството на дѣлото въ окръжния съдъ“.

Въ тоя членъ комиссията направи слѣдующите измѣнения: въ първий редъ думата „забѣлѣжано“ се замѣни съ думата „забѣлѣзано“; въ вторий редъ слѣдъ думитѣ „се испраща“, притуря се думата „ней“; въ третий редъ думитѣ „на тая страна“ се заличаватъ и вместо тѣхъ се притуря мѣстоимението „ї“. Думата „заявено“, въ сѫщия редъ се заличава и вместо нея се тури думата „показано“. Така щото тоя членъ добива слѣдующата редакция: „Когато въ въззвивната жалба не бѫде забѣлѣзано мѣстожителството на противната страна, то прѣпись отъ жалбата се испраща неи въ мѣстожителството ї, показано при производството на дѣлото въ окръжния съдъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 670 тъй, както се прочете напослѣдъкъ отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 711 става 671. (Чете):

„Чл. 671. Противната страна може да подаде въ апелативния съдъ обяснението срѣщу въззвивната жалба въ двѣ недѣления срокъ, считанъ отъ денътъ, въ който е връченъ прѣпись отъ жалбата“.

Въ този членъ комиссията прѣдлага да станатъ слѣдующите измѣнения:

Думитѣ: „въ двѣ недѣления срокъ, считанъ отъ денътъ, въ който е връченъ прѣпись отъ жалбата“, да се заличатъ, а на място тѣхъ да се прибавятъ слѣдующите думи: „до деня, назначенъ за разглеждане на дѣлото“.

Тогавътъ членъ получава слѣдующата редакция:

„Противната страна може да подаде въ апелативния съдъ обяснението срѣщу въззвивната жалба до деня, назначенъ за разглеждане на дѣлото“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 671 тъй, както се прочете въ послѣдната му редакция, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 712 се отхвърля. Чл. 713 става 672. (Чете):

„Чл. 672. Първообразната въззвивна жалба, заедно съ цѣлото производство по дѣлото, а също и вторитѣ екземпляри отъ призовките, при които сѫ връчени на участвующите по дѣлото, прѣпись отъ въззвивната жалба, окръжниятъ съдъ, незабавно слѣдъ получуванието имъ, испраща въ апелативниятъ съдъ“.

Приетъ отъ комиссията безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 672 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете): „Отдѣление второ. Разглеждане на дѣлата, които сѫ постъпили въ апелативниятъ съдъ по въззвивъ“.

Въ това заглавие думитѣ: „които сѫ постъпили“ се заличаватъ. Постъ думитѣ: „по въззвивъ“ тоже се заличаватъ. И редакцията на това заглавие става тъй:

„Отдѣление второ. Разглеждане на дѣлата по въззвивъ въ апелативниятъ съдъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема заглавието на отдѣление второ тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ измѣнението на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 714 става 673. (Чете):

„Чл. 673. Отакъ се приеме обяснението срѣщу въззвивната жалба, или слѣдъ като измѣне установений за подаванието ї срокъ, прѣдсѣдателътъ назначава денътъ за слушане на дѣлото и извѣстява за това странѣ“.

Този членъ прѣтърия доста голѣми поправки, като се заличаватъ думитѣ въ първий редъ: „обяснението срѣщу“; въ сѫщия редъ думата: „или“; въ вторий редъ думитѣ: „слѣдъ като измѣне установений за подаванието ї срокъ“; и въ третий редъ думитѣ: „извѣстява за това“; и въ четвъртий редъ думата: „сгранитѣ“. А вместо тѣхъ сѫ прибавени други думи, и членътъ получава слѣдующата редакция:

„Чл. 673. Отъ какъ се приеме въззвивната жалба, прѣдсѣдателътъ назначава денътъ за слушане на дѣлото, и призовава страните и другите лица по дѣлото съ призовки“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 673 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, въ послѣдната му редакция, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 715 е отхвърленъ. Чл. 716 тоже е отхвърленъ. Чл. 717 става 674. (Чете):

„Чл. 674. На всѣки отъ лицата, които се явяватъ като истци или отвѣтници отъ єдна страна, се прѣдставя

да се присъедини къмъ въззыва, подаденъ отъ едного изъ тѣхъ. Това присъединение трѣбва да стане чрѣзъ подаване особна за това въ апелативни съдъ молба въ срокъ, който е опредѣленъ въ чл. 711“.

Този членъ до тукъ се прие, както си е въ проекта на края се поставя запетая на място точка, и се добавяятъ думитѣ: „но въ такъвъ случаѣ по исканието па възвиканія, съдътъ може да отложи дѣлото“.

А цитирания чл. 711 трѣбва да се замѣни съ чл. 671.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 674 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ добавките направени отъ комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 718 става 675. (Чете):

„Чл. 675. Въ назначеното за слушаніе на дѣлото засѣданіе, докладчикъ излага обстоятелствата на дѣлото и подиръ това странитѣ, които съ дошли въ съдилището, се допущатъ да даджтъ устни обясненія“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 675 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 719 става 676. (Чете):

„Чл. 676. При устнитѣ обясненія, първата дума принадлежжи на възвикника; но ако възвикнитѣ жалби съ подадени отъ дрѣтѣ страни, първата дума се пада на истецъ“.

Приетъ безъ измѣнение съ поправка на думата „истецъ“ на „ищецъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 676 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 720 и 721 се отхвърлиха отъ комиссията. Чл. 722 става 677. (Чете):

„Чл. 677. Отсѫтствието на съдящитѣ се, когато се докладва дѣлото, не спира постановяването на рѣшеніето, безъ изслушваніе тѣхнитѣ обясненія. Отсѫтствието на едната страна не лишава другата отъ правото да прѣдстави устнитѣ си обясненія“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 677 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 723 се отхвърля. Чл. 724 става 678. (Чете):

„Чл. 678. Апелативниятъ съдъ е обязанъ да рѣшава всѣко дѣло по сѫщество безъ да го връща въ окрежния съдъ за ново разглежданіе и рѣшеніе“.

Приетъ безъ измѣнение.

Мрѣ Д. Грековъ: Г-да прѣставители! За да бѫде по-ясно констатирано въ протоколитѣ на Нар. Събрание, че съ отхвърлянето на чл. 723 комиссията не е имала прѣдъ видъ, както и Нар. Събрание нѣма да има прѣдъ видъ, да унищожи распорѣжданието на тая статия, но тя се е отхвърлила само по тая причина, че въ тоя сѫщи законъ на края, по апелативнитѣ съдилища, има една статия, която казва, че всичкитѣ тия случаи, които не

сѫ прѣвидени специално тукъ, апелативниятъ съдъ се ржководи отъ правилата, по които се ржководятъ и първостепеннитѣ съдилища. За това счетохме за нуждно да отхвърлимъ тая статия, защото апелативнитѣ съдилища, относително материала, която тя третира, ще се ржководятъ отъ правилата на окрежните съдилища.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 678 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 725 става 679. (Чете):

„Чл. 679. Апелативниятъ съдъ разглежда само онѣзи части отъ рѣшеніето на окрежния съдъ, срѣщу които се е потъжила тѣзи или онѣзи страна“.

Въ тоя членъ послѣднитѣ думи: „тѣзи или онѣзи страна“ комиссията замѣни съ думитѣ: „едната или другата отъ странитѣ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 679 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ поправката на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 726 става 680. (Чете):

„Чл. 680. Ако възвината жалба бѫде изложена неясно, прѣдсѣдателътъ, като се почне разглеждането на дѣлото, питатъ страната кое нѣщо въ рѣшеніето на окрежния съдъ я незадоволява. Отговоритъ на страната се запицватъ въ протокола и служатъ за основание да се опредѣлѣтъ прѣдѣлитѣ на възвинното разглеждане на дѣлото“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 680 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 727 става 681. (Чете):

„Чл. 681. Въ рѣшеніето на апелативния съдъ се бѣлѣжи точно: утвърдава ли той, или отмѣнява рѣшеніето на окрежния съдъ, или пъкъ нѣкой части утвърдава, а други отмѣнява, и по какви основания“.

Въ тоя членъ думитѣ: „и по какви основания“ се изхвърлиха като не умѣстни.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 681 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ измѣненията на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 728 става 682. (Чете):

„Чл. 682. Като постанови рѣшеніето си, апелативниятъ съдъ връща дѣлото въ окрежниятъ съдъ съ прѣписъ отъ това рѣшеніе“.

Въ края на тоя членъ комиссията прибавя слѣдующето: „за да се испльни споредъ правилата за испльнение на рѣшеніята“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 682 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ измѣненията на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 729 става 683. (Чете):

„Чл. 683. Ако се отмѣни рѣшеніето на окрежниятъ съдъ, апелативниятъ съдъ възлага разносътъ по произ-

водството на дългото, както въ првата, така и въ втората инстанция на осъдената страна; а кога се ръши дългото отчасти въ полза на другата страна, съдът определя, кой отъ съдящите се и въ каква мърка има право да му се повърнатъ съдебните разноски“.

Въ този членъ се направиха следующите изменения: въ четвъртия редъ думите: „на другата страна“ се заличиха и вместо тяхъ се туриха следующите: „на едната страна и отъ части въ полза на другата“. Въ петия редъ думите „и въ каква мърка“ се замениха съ „и въ какъв размѣръ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 683 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика съ поправките на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 730 става 684. (Чете):

„Чл. 684. Ако се унищожи производството на аппелативния съдъ (чл. 652), обжалваното рѣшение влиза въ законна сила“.

Вместо цитирания чл. 652 трѣба да стои 616.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 684 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 731 става 685. (Чете):

„Чл. 685. Въ всички случаи, за които не сѫ постановени въ предшествуващите членове особни правила, за производството на дѣлата въ аппелативния съдъ, прилагатъ се правилата отъ общото съдопроизводство, които сѫ установени за окръжните съдове“.

Въ този членъ последната дума „съдове“ се замѣнява съ „съдилища“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 685 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: (Чете): „Отдѣление трето. Възстановяване правото за въззвивъ“.

Прието безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема заглавието тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 732 става 686. (Чете):

„Чл. 686. Правото за въззвивъ може да бѫде възстановено, ако просрочването въ доставяние или възвръщане на въззвивната жалба е произлѣзо по вината на длѣжностното лице, чрѣзъ което испращанието е станало, или по закажсваване въ пътя, по причина на особни непрѣвидѣни обстоятелства, или пъкъ по причина на погрѣшно опредѣляване срокътъ отъ страна на съда“.

Въ този членъ се изхвърлятъ думите въ втория редъ: „или възвръщане“ тъй като комиссията изхвърли чл. 706 по проекта, гдѣто се говореше за възвръщане на тия жалби.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 686 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ поправката на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 733 става 687. (Чете):

„Чл. 687. Молбите за възстановяване правото за въззвивъ се подаватъ въ двѣ недѣлни срокъ, откакъ се съобщи опредѣлението на съда, съ което се е припознало, че е истекълъ срокътъ за подаванието на въззвивната жалба. Молбите се разглеждатъ въ онзи окръженъ съдъ, който е постановилъ рѣшението“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 687 тъй, 1. кто се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 734 става 688. (Чете):

„Чл. 688. Срѣщу опредѣлението на окръжния съдъ, по молбата за възстановяване на правото за въззвивъ, може да се подава жалба въ аппелативниятъ съдъ въ двѣ недѣлни срокъ, откакъ се съобщи това опредѣление“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 688 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 735 става 689. (Чете):

„Чл. 689. Ако правото за въззвивъ се възстанови, то за подаване на въззвивната жалба се назначава, по усмотрѣнието на съда, новъ срокъ, който въ никой случай не бива да бѫде по-длъгъ отъ въззвивния срокъ“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 689 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 736 става 690. (Чете):

„Чл. 690. Новият срокъ за подаване въззвивна жалба се смята отъ денътъ, когато е съобщено на страната, че се възстановява правото за въззвивъ“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 690 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: (Чете): „Отдѣление четвърто. Производство по частни жалби срѣчу окръжния съдъ“.

Тукъ се прибавиха между думите „срѣчу“ и „окръжния съдъ“ думите „опредѣлението на“, за да се разбира, че частните жалби се подаватъ срѣчу опредѣлението на окръжния съдъ, а не срѣщо самия съдъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема заглавието съ поправката на комиссията тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 737 става 691. (Чете):

„Чл. 691. Жалби срѣчу частните опредѣления на окръжния съдъ не се допускатъ отдѣлно отъ въззвива по сѫщество на дѣлото, освѣнъ въ изрично изброените подолу случаи, а именно:

1) когато е възбуденъ въпросъ за подсѫдността (чл. 194);

2) когато отводятъ съ земени въ внимание отъ съда (чл. 555);

3) когато отводътъ относително до подсъдността е оставенъ безъ внимание (чл. 556);

4) когато е постановено опрѣдѣление по предмѣтъ за обезпечение на искъ (чл. 565);

5) когато се е припознало или отказало правото на едно трето лице да земе участие въ дѣлото (чл. 628);

6) когато сѫдѣтъ не се е съгласилъ да се отстрани сѫдията (чл. 636);

7) когато е допуснато или не спиране производството (чл. 652);

8) когато е постановено опрѣдѣление за възвръщане възвинната жалба (чл. 708);

9) когато е последвало опрѣдѣление за възстановяване на правото за възвивъ (чл. 734)."

Въ тоя членъ комиссията е направила следующитѣ измѣнения: въ първата алинея думата „частнитѣ“ се изхвърли, въ първия пунктъ думата „подсъдността“ се замѣни съ „прѣекание“, защото ако се поглѣдне на чл. 194 по проекта се разбира, че тукъ не е въпросъ за подсъдността на дѣлото, а е въпросъ по прѣекание по неподсъдността, когато неподсъдността произхожда по материала или спора. Вместо цифрата 194, трѣбва да се тури съответствующата 180.

Въ втората алинея думитѣ: „земени въ внимание“ комиссията намѣри за по-добре да ги заличи, а вместо тѣхъ тури думата „уважени“. Цифрата въ скоби 555 ще стане 523.

Въ третата алинея думитѣ „е оставенъ безъ внимание“ комиссията замѣнява съ „не е уваженъ“. Вместо цифрата въ скоби 556 трѣбва да стане 524.

Въ четвъртия пунктъ думитѣ „по предмѣтъ“ се заличиха. На най-послѣдната дума „искъ“, въ сѫдия пунктикъ се прибавя членъ „тъ“. Поставенія въ скоби членъ 565 става 532.

Въ петия пунктъ поставенія въ скоби чл. 628 се замѣнява съ 591.

Въ шестия пунктъ тоже се измѣнява номерацията, вместо 636 трѣбва да стане 599.

Въ седмия пунктъ цифрата 652 въ скоби се замѣнява съ 615.

Осмия пунктъ се изхвърли съвършенно.

Въ 9 пунктъ вместо 9 се тури 8 и вместо номерацията на означения членъ въ скоби се тури 689.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 691 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ измѣненията на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 738 става 692. (Чете):

„Чл. 692. Частната жалба се подава въ онзи окръженъ сѫдъ, срѣщу който се тя приноси, освѣнъ жалбитѣ за бавностъ или за отказване да се приеме и представи въ аппелативния сѫдъ подадената вече на окръжния сѫдъ жалба. Такива жалби се подаватъ направо въ аппелативния сѫдъ.“.

Въ тоя членъ комиссията заличава думитѣ „срѣщу който се тя приноси“ и вместо тѣхъ е турила думитѣ: „който е издалъ опрѣдѣлението“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 692 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика съ поправката на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 739 става 693. (Чете):

„Чл. 693. Частни жалби се подаватъ въ двѣ недѣлени срока отъ какъ се съобщи опрѣдѣлението, освѣнъ случаите, за които сѫ назначени други срокове (чл. чл. 557 и 637). Подаванието на жалби за бавностъ не се ограничава отъ никакъвъ срокъ“.

Номерацията на членове 557 и 637 се замѣни съ 525 и 600.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 693 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 740 става 694. (Чете):

„Чл. 694. Течението на срока за подаване частна жалба се спира и захваща да тече отново въ случаите и по правилата, изложени въ чл. чл. 703 и 704“.

И тукъ номерацията на чл. 703 и 704 се замѣнява съ 665 и 666.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 694 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 741 става 695. (Чете):

„Чл. 695. При частната жалба, ако тя въ нѣщо се касае до правата на противната страна, трѣбва да се прилагатъ прѣписи, както отъ самата жалба, така и отъ документитѣ, които се отнасятъ до нея“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 695 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 742 става 696. (Чете):

„Чл. 696. Подаванието на частна жалба не спира нито разглеждането на дѣлото, нито исполнението на опрѣдѣлението, срѣчу което е станало потъжване, освѣнъ въ случаите, за които е постановено противното“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 696 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 743 става 697. (Чете):

„Чл. 697. Слѣдъ като приеме частната жалба, окръжниятъ сѫдъ съобщава прѣписъ отъ нея на противната страна, която може да представи обяснения, за което ѝ опрѣдѣлява двѣ недѣлени срока отъ денътъ когато е билъ съобщенъ на страната прѣписъ отъ частната жалба“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 697 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 744 става 698. (Чете):

„Чл. 698. Слѣдъ като приеме обяснението, или слѣдъ като мине срокът за представянието му, окрежнин съдъ праща частната жалба и приетото срѣщу нея обяснение въ апелативния съдъ, като притури, ако счете за потребно, обяснение и отъ своя страна“.

Приетъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 698 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 745 става 699. (Чете):

„Чл. 699. Опредѣлението на апелативния съдъ по частни жалби се съобщава на окрежния съдъ, срѣщу който тя е била подадена“.

Въ този членъ се добавята думитѣ „опредѣлението на“ между думитѣ „срѣщу“ и „който“ въ втория редъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 699 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ поправката на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете): „Глава втора за отмѣна на решенията“.

Това заглавие се измѣни за по-голѣма ясность така: „Глава втора за отмѣна на окончателните решения“, понеже е известно, че само за окончателните решения може да се иска отмѣна по кассационенъ и по други редъ, а не и на каквите и да било други решения.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува заглавието. Който го не приема тѣй, както го е измѣнила комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Г-да представители! Когато бѣше дума за чл. 145 — 154, въ които се говори за отмѣна на окончателните решения на мировитѣ съдии и на окрежните съдилища, комиссията чреѣзъ своя докладъ обясни, че тия членове т. е. тѣхното съдѣржание ще се помѣсти, въ съдѣржанието на тия членове, които говоратъ въобще за отмѣна на решенията. За това както ще видите попнататъ всички членове, които говоратъ за отмѣна на решенията въ тая глава, измѣняватъ се отъ комиссията така, що да обѣматъ въ себе си и отмѣна на решенията на мировитѣ съдии и на окрежните съдилища, които издаватъ решения, като апелативна инстанция спрямо мировитѣ съдии.

Доклад.: Чл. 746 става 700. (Чете):

„Чл. 700. Молба за отмѣна на решенията може да бѫде три рода:

- 1) молба за кассация на решенията;
- 2) молба за прѣглѣдъ на решенията и
- 3) молба отъ неучаствуващите въ дѣлото лица.“

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 700 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 747 става 701. (Чете):

„Чл. 701. Молба за кассация на решенията се допушта:

1) когато явно е нарушенъ правия смисълъ на закона или неправилно е истълкуванъ;

2) когато сѫ нарушені съдопроизводствените обряди и форми, които сѫ толкова същественни, що безъ тѣхното неопазване невъзможно е да се признае, че съдебното постановление има сила на съдебно рѣшеніе;

3) когато сѫ нарушені предѣлите на вѣдомството или на властта, които сѫ предоставени отъ закона на апелативния съдъ.

Въ този членъ стана слѣдующето измѣнение: въ първата алинея думата „явно“ се заличава. Думитѣ: „правия смисълъ на закона“ се заличаватъ. Въ втория редъ думата „е“ която стои между думитѣ: „неправилно е истълкуванъ“ сѫщо се заличава. Слѣдъ думата: „истълкуванъ“ се туря думата: „закона“. И редакцията на 1 пунктъ става така: „когато е нарушенъ или неправилно истълкуванъ закона“.

Въ втория пунктъ е направена само една поправка. Въ втория редъ отъ думата: „неопазване“: да се исхвърли частицата: „не“, та да стане: „опазване“. Зашто иначе ще съдѣржа двѣ отрицателни и тогава ще изразятъ една положителна смисълъ.

Въ третий пунктъ послѣдните думи: „на апелативния съдъ“ се заличаватъ, а думитѣ: „на съдъ“ се добавята между думата: „предоставени“ и „отъ закона“, тѣй що третия пунктъ става така: „когато сѫ нарушені предѣлите на вѣдомството или на властта, които сѫ предоставени на съдъ отъ закона“.

При този третий пунктъ добави комиссията още единъ пунктъ 4-ї, понеже не бѣше предвиденъ въ проекта, а пъкъ е билъ предвиденъ и е дѣйствувалъ до сега въ учрѣждението на кассационния съдъ; за това счете се за потребно и по-голѣма ясность да се приеме този пунктъ който е: „когато въ едно и сѫщо рѣшеніе се съдѣржатъ распорѣждания, които си противорѣчатъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува чл. 701 тѣй, както е приетъ отъ комиссията. Който го не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 748 става 702. (Чете):

Чл. 702. Молба за прѣглѣдъ на рѣшението се допушта:

1) когато се открятъ нови обстоятелства, или когато се открие подлогъ въ актоветъ, върху които е основано рѣшението;

2) когато рѣшението на апелативния съдъ е постановено срѣчу отвѣтникъ, който не се е явилъ при разглеждане на дѣлото и мѣстожителството на когото не е било показано“.

Въ този членъ се приеха слѣдующите измѣнения:

Въ втория пунктъ подиръ първата дума: „когато“ се добави думата: „окончателното“, а отъ думата която слѣдва слѣдъ това: „рѣшението“ се махва членътъ „то“, та става тази дума „рѣшеніе“, подиръ нея думитѣ: „на апелативния съдъ“ се заличаватъ. Тѣй що този пунктъ става така: когато окончателното рѣшение е постановено срѣчу отвѣтникъ, който не се е явилъ при разглеждане на дѣлото и мѣстожителството на когото не е било пока-

зано“. Това измѣнение стана, за да се измѣнятъ думитѣ апелативния сѫдъ, което ще значи по язика на сѫдъ-устройството „апелативно сѫдилище“, а не по апелативна инстанция.

При това се добави тукъ още единъ пунктъ 3, който има слѣдующето съдържание: „когато помежду сѫщите страни, въ сѫщото имъ качество, по сѫщия прѣдѣтъ и възъ едни и сѫщи основания сѫ постановени рѣшения, влѣзли въ законна сила, които си противорѣчатъ едно на друго“.

Този трети пунктъ тоже е взетъ отъ учреждението на върхов. кассац. сѫдъ, който сѫществува и сега и се видѣ за потрѣбенъ отъ комиссията за по голѣма ясност или въ този случай сѫдилищата да имать прѣдѣтъ видъ, че може да се допусне молба за прѣглѣдане на рѣшение.

М-ръ Д. Грековъ: Г-да прѣставители! По този членъ азъ считамъ за нуждно да дамъ нѣкои обяснения, за да не би послѣ да се явятъ пѣкай криви тълкувания, относително до третата алинея която прѣдлага комиссията да се приеме и която трѣбва да се приеме, защото наистина нѣмаше въ такъвъ случаѣ, да има никакво срѣдство, за да се иска прѣглѣдане на едно рѣшение, когато има двѣ рѣшения, които си противорѣчатъ едно на друго. Въ тѣзи алинеи изискватъ се слѣдующите условия: трѣбва дѣлото да бѫде помѣжду сѫщите страни и въ сѫщото имъ качество, трѣбва да бѫде по сѫщия прѣдѣтъ и възъ едни и сѫщи основания. Именно върху тия послѣдни думи искамъ да дамъ нѣкои обяснения. Тукъ думата „основание“ не трѣбва да се разбира мотивитѣ на рѣшението на сѫда, защото нѣма съмѣнение, че ако мотивитѣ сѫ еднакви, то ще бѫде твърдѣ мнѣчно резултата да бѫде различенъ. Така щото мотивитѣ на рѣшението може да бѫдатъ различни. И не е това, което се иска отъ закона. Възъ едни и сѫщи основания закона разбира, когато се касае за окончателни рѣшения, които имать сила на рѣшено нѣщо, т. е. трѣбва да бѫде заведенъ иска на сѫщите основания. Тукъ думитѣ: „сѫщи основания“ имать сѫщата смисъль, която римляните сѫ изразявали съ думитѣ: „eadem causa potendi“. Азъ счетохъ за нуждно да дамъ тия обяснения: защото у насъ терминологията не е добре установена, за да се знае въ каква смисъль е приета тая алинея отъ Нар. Събрание.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува чл. 702 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика и както е приетъ отъ комиссията. Който го не приема, да си вдигне ржката (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 749 става 703. (Чете):

„Чл. 703. Молби отъ трети лица, които не сѫ участвували въ дѣлото, да се въ такива случаи, когато влѣзлото въ законна сила рѣшение нарушува тѣх-нитѣ права“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 703 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 750 става 704. (Чете):

„Чл. 704. Срокъ за подаване молби за отмѣна на рѣшенията е два мѣсяцена“.

Въ този членъ станаха слѣдующите измѣнения: въ първия редъ слѣдъ думитѣ: „на рѣшенията“ се добавиха думитѣ: „на апелативните сѫдилища“, а слѣдъ послѣдната дума „мѣсяцена“ се добавиха думитѣ: „а на окончателните рѣшения на мировитѣ сѫдии и окрѣжните сѫдилища е мѣсяцена“. Тогава този членъ се прѣдлага отъ комиссията въ слѣдующата редакция:

„Чл. 704. Срокъ за подаване молби за отмѣна на рѣшенията на апелативните сѫдилища е два мѣсяцена, а на окончателните рѣшения на мировитѣ сѫдии и окрѣжните сѫдилища е мѣсяцена“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува чл. 704 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика и както е приетъ отъ комиссията. Който го не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Г-да прѣставители! Азъ забравихъ прѣдварително да ви обясня, че г-нъ м-ръ е съгласенъ съ всичките измѣнения, които комиссията прѣдлага. За да не повтарямъ при всѣки членъ, че г-нъ м-ръ е съгласенъ, за това сега обявявамъ, че при никой отъ тия членове г-нъ м-ра не е останалъ при особно мнѣніе.

Тукъ комиссията е приемла единъ новъ членъ 705. Той е сѫщия, който е по проекта чл. 149, но съ малко едно измѣнение. Т. е. ако се поглѣдне на чл. 149, то този членъ се приема само съ слѣдующите измѣнения: въ третий редъ думата „сѫдове“ се заличава и вместо нея се турятъ думитѣ: „и апелативните сѫдилища“. Тогава чл. 705 ще има слѣдующата редакция: „молбитѣ за отмѣна на окончателните рѣшения на мировитѣ сѫдии се разглѣждатъ отъ окрѣжния сѫдъ, а молбитѣ за отмѣна на рѣшенията на окрѣжните и апелативните сѫдилища се разглѣждатъ отъ върховния кассационенъ сѫдъ“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува чл. 705 тѣй, както е приетъ отъ комиссията и както се прочете отъ г-на докладчика. Който го не приема, да си вдигне ржката (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 751 става 706. (Чете):

„Чл. 706. Установенъ въ горни (750) членъ срокъ се изброява:

1) за молби за кассация на рѣшенията — отъ денонощие на съобщение прѣписъ отъ рѣшението;

2) за молби за прѣглѣдъ на рѣшенията — отъ денонощие, когато е станало на молителя извѣстно новото обстоятелство, което служи като основание на молбата за прѣглѣдане на рѣшението; въ случаѣ на подлогъ — отъ денонощие, когато е ветжпила въ законна сила присъдата на угловния сѫдъ, съ която е признатъ актътъ за подложенъ, а въ случаѣ, показанъ въ п. 2 на чл. 748 — отъ денонощие, когато получи дѣйствително отвѣтникътъ прѣписъ отъ задочното рѣшение или съобщение на призовката за неговото испълнение, като се глѣда, кое по-рано е станало;

3) за молби на неучаствуващи въ дългото лица — от денът когато ръшението е станало известно на лицето, което подава молбата“.

Въ този членъ станаха следующитѣ измѣнения: въ първий редъ се заличава думата „горний“ и цифрата въ скоби „(750)“, а следъ думата която иде подиръ това „членъ“ се добавя числото 705“. Вместо думата „изброява“ прие се думата „смѣта“.

Въ вторий пунктъ въ петий редъ една грамматическа погрешка се е направила въ думата „присъда“, която дума тръбва да биде „прѣсъда“. Въ следующий редъ прѣдъ думитѣ: „въ случаѣ“, „а“ се исхвърля. Номерацията на чл. „748“ се измѣнява въ „702; а на края на вторий пунктъ се добавяватъ думитѣ: „а въ случаѣ показанъ въ п. 3 на чл. 702 отъ денът на съобщението прѣписъ отъ постъдното рѣшеніе“.

Тѣзи добавки тръбващие да се турятъ, прѣдъ видѣтъ на пунктъ 3 отъ чл. 702. Други никакви измѣнения не сѫ станали.

Прѣдѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 706 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика съ измѣненията на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 752 става 707. (Чете):

„Чл. 707. Въ молбата за кассация или прѣглѣдъ на рѣшенія тръбва да биде забѣлѣжено, какво именно молителъ счита за незаконно, което да подлѣжи на отмѣна и по какви основания“.

Тукъ станаха теже нѣкои измѣнения: Въ втория редъ думата „забѣлѣжено“ се замѣнява съ думата „указано“. Въ третий редъ се заличиха думитѣ: „което да подлѣжи на отмѣна. Послѣ въ сѫщіи редъ думата „по“ се замѣнява съ думата „на“. Така щото този членъ се прие отъ комиссията съ следующата редакция:

„Чл. 707. Въ молбата за кассация или прѣглѣдъ на рѣшенія тръбва да биде указано, какво именно молителъ счита за незаконно, и на какви основания“.

Прѣдѣд.: Ще се гласува чл. 707, тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ поправката на комиссията. Който го не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 753 става 708. (Чете):

„Чл. 708. Въ молбата на третото лице тръбва изрично да биде показвано, коя часть на рѣшението молителъ счита, че нарушава неговото право и какво иска той“.

Комиссията исхвърля постъдните думи „и какво иска той“.

Прѣдѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 708 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, съ измѣнението на комиссията, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 754 става 709. (Чете):

„Чл. 709. При молбата за отмѣна на рѣшеніе се прилага засвидѣтелствуванъ прѣписъ отъ обтѣженото рѣшеніе. При молбата за отмѣна рѣшението на аппелативнитѣ сѫдове се прѣставя залогъ четиридесетъ лева,

безъ който молбата не се приема. Залогътъ по молба, която върховниятъ кассационенъ сѫдъ не уважи, постъпва въ държавното съкровище, а по молба, която е призната за основателна, се повръща на оногози, който го е прѣставилъ. Отъ прѣставяне на залога се освобождаватъ правителственните учреждения“.

Тукъ въ първия редъ вместо думата „засвидѣтелствуванъ“, турната е думата: „завѣренъ“. Въ третия редъ до думата рѣшението, тури се думата „на“, и членътъ „то“ се заличи. Думитѣ „апелативни сѫдове“ се замѣни съ думитѣ: „апелативни сѫдъ“. Слѣдъ думитѣ „40 лева“ се добавятъ следующитѣ думи: „и за окончателно рѣшение на мировий сѫдия и окр. сѫдъ, 20 лева. Безъ такъвъ залогъ молбата не се приема“. Въ петия редъ думитѣ: „Върховниятъ кассационенъ сѫдъ“ се заличиха. Подиръ това между думитѣ „не“ и „уважи“, се тури думата: „се“, и членътъ става така: „При молбата за отмѣна на рѣшеніе се прилага завѣренъ прѣписъ отъ обтѣженото рѣшеніе. При молба за отмѣна на рѣшеніе на аппелативенъ сѫдъ се прѣставя залогъ 40 лева, а за окончателно рѣшеніе, на мировий сѫдия и окр. сѫдъ 20 лева. Безъ такъвъ залогъ молбата не се приема. Залогътъ по молба, която не се уважи, постъпва въ държавното съкровище, а по молба, която е призната за основателна, се повръща на оногози, който го е прѣставилъ. Отъ прѣставяне на залога се освобождаватъ правителственните учреждения“.

Прѣдѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 709 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 755 става 710. (Чете):

„Чл. 710. Молби за отмѣна на рѣшението се подаватъ чрезъ аппелативния върховниятъ кассационенъ сѫдъ. При подаваніе на молби за отмѣна на рѣшението, прилагатъ се правила, които сѫ установени за въззвинитѣ жалби въ чл. 696, 698, 706, 711, 713 и 715. Такива молби по опрѣдѣление на аппелативния сѫдъ, което се съобщава на молителя, се оставатъ безъ движение въ случаите „показани въ чл. чл. 212 п. 3, 705 п. 1 и 3 и 754“.

Доклад.: Въ членъ 755, който става 710, станаха доста измѣнения. Тѣ състоятъ въ това. Въ първия и втория редове се заличиха думитѣ: „апелативния върховниятъ кассационенъ сѫдъ“, а на място тѣхъ се туриха думитѣ: „сѫдътъ, който е постановилъ рѣшението“. По нататъкъ въ четвъртия редъ числото 696 се заличи, понеже този членъ никакъ не може да се отнася за този случай. Числото 698 се замѣни съ 660 и номерацията на членовете 706—711, 713 и 715 се замѣнява съ 668, 669—672. Въ петия редъ думата: „апелативния“ се заличава. Слѣдъ думата сѫдъ се притури: „чрезъ който сѫ подадени“. Слѣдъ тѣзи думи заличаватъ се думитѣ: „което се съобщава на молителя“, и тѣзи думи се прибавятъ на края на члена. Този членъ понеже е прѣтърпѣлъ доста много измѣнения, ще го прочетѣ въ новата му редакция. (Чете): „Молба за отмѣна на рѣшението

се подават чрезъ съдътъ, който е постановилъ рѣшението. При подаване на молби за отмѣна на рѣшението, прилагатъ се правила, които сѫ установени за възвинитъ жалби въ чл. чл. 660, 668, 669 – 672. Такива молби по опредѣление на съдътъ, чрезъ който сѫ подадени, се оставатъ безъ движение въ случаѣ, показани въ чл. чл. 198 пунктъ 3, 668 пунктъ 1 и 3 и 709. Опредѣлението се съобщава на молителя“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 710 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 756 е отхвърленъ.

Членъ 757 става 711. Този членъ се прѣредактира, добавиха се прѣдложения, заради това ще го прочетъ както го е приела комиссията: (Чете): „Въ назначението за разглѣждане дѣлото дено, докладътъ става въ публично засѣдане и се извирива отъ единаго отъ членовете на съдътъ. Върховниятъ кассационенъ съдъ обявява чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ денъ назначенъ за разглѣждане на дѣлото, а окръжните сѫдилища извѣстватъ странитъ чрезъ съобщения“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 711 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 758 става 712.

Комиссията тукъ намѣри за по-добре да се тури по-напрѣдъ членъ 759, който става 712. Тъй члена който сега гласуваме да се гласува за чл. 712, който е отбѣлезанъ въ проекта подъ № 759. Азъ мисля, че комиссията като е направила това измѣнение, трѣбва по напрѣдъ да се прочете по проекта 759 членъ, който става 712 да се гласува той, и тогава ще дойдемъ до членъ 758, който ще стане 713.

Чл. 759 който става 712.

Този членъ се прие така: „Странитъ които участвуватъ въ дѣлото или повѣренниците имъ могатъ слѣдъ доклада на дѣлото да даватъ устни обяснения“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 712 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 758 става 713.

Въ първия редъ на този членъ между думитѣ: „изслушване“ и „заключение“ се прибавиха думитѣ: „обясненията на явившите се страни и“, а въ втория редъ думата „кассационий“ се заличи и членъ приема слѣдующата редакция. (Чете):

„Чл. 713. Подиръ доклада на дѣлото и слѣдъ изслушване обясненията на явившите се страни и заключението на прокурора, съдътъ пристигва къмъ постановяване рѣшение.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 713 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членове 760 и 761 сѫ отхвърлени, а чл. 762 става 714. (Чете):

„Чл. 714. Рѣшението на съда, срѣщу което е подадена жалба отъ трето лице, може да бѫде отмѣнено само въ онѣзи части, които се отнасятъ до правата на третото лице, което е подало молба за отмѣна на рѣшението, съ искключение когато другите части на това рѣшение сѫ неразрывно свързани съ тѣхъ“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 714 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 763 става 715. (Чете):

„Чл. 715. Повторни молби за кассация на рѣшението, за отмѣната на което е било вече отказано на просителя не се приематъ“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 715 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 764 става 716.

Въ първия редъ думитѣ: „Върховниятъ кассационенъ“ се заличаватъ, а при думата: „съдъ“, се прибавя членъ „тъ“. Думата „повръща“ се замѣнява съ думата „праща“ и думата „като“ въ втори редъ се заличава. Въ трети редъ думитѣ: „назначава за това“, се заличаватъ, а вместо тѣхъ се притурия думата „въ“. Подиръ думата „другъ“ думата „апелативъ“, се заличава. Думата „близенъ“ се замѣнява съ думата „близъкъ“, въ 4 и 5 редъ думата „апелативъ“ се заличава, а на края на този членъ се добави слѣдующето: „Когато окр. съдъ отмѣни обтѣженото рѣшение, праща дѣлото за ново разглѣждане на другъ по-близъкъ съдъ. Така членътъ става: (Чете): „Когато се отмѣни обтѣженото рѣшение, съдътъ праща дѣлото за ново разглѣждане и рѣшиване въ другъ съдъ, който е по близъкъ до той. въ който се е разглѣжало дѣлото, или го повръща на сѫдия съдъ, който е постановилъ отмѣненото рѣшение за да го разглѣда въ другъ съставъ. Когато окр. съдъ отмѣни обтѣженото рѣшение, праща дѣлото за ново разглѣждане и рѣшиване въ другъ по близъкъ съдъ“.

М-стръ Грековъ: Азъ мисля, че въ комиссията се прие думитѣ: „Върховниятъ кассационенъ съдъ“ да останатъ, защото като се направи прибавката въ края, тѣзи думи трѣбва да останатъ.

Доклад.: Наистина, станало е погрѣшка въ монтъ бѣлѣжи. Ще прочетѣ на ново члена да не стане нѣкоя погрѣшка. (Чете): „Когато се отмѣни обтѣженото рѣшение, върховниятъ кассационенъ съдъ повръща дѣлото за ново разглѣждане и рѣшиване въ други съдъ, който е по-близъкъ до той, гдѣто се е разглѣжало дѣлото, или го повръща на сѫдия съдъ, който е постановилъ отмѣненото рѣшение, за да го разглѣда при други съставъ. Когато окръжниятъ съдъ отмѣни обтѣженото рѣшение, праща дѣлото за ново разглѣждане и рѣшиване на други по-близъкъ мирови съдии“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 716 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 765 става 717. (Чете):

„Чл. 717. Съдътъ, въ който е прѣпратено дѣлото, призовава страните и при по-нататъшното производство на дѣлото слѣдва по общите правила. Ако рѣшението е отмѣнено поради нарушение сѫществени обряди и форми на сѫдопроизводството, то производството на дѣлото се продължава отъ онова дѣйствие или распорѣждане, което е послужило като поводъ за отмѣна на рѣшението.“.

Комисията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 717 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 766 става 718. (Чете):

„Чл. 718. Когато е отмѣнено рѣшението въ цѣлия му обѣмъ и за всичкитѣ въ дѣлото участници, съдътъ нѣма право, при новото обсѫждане на прѣдаденото му дѣло, да обсѫжда правилността или неправилността на прѣдишното рѣшение, но постановява ново рѣшение, като да не е сѫществувало прѣдишното.“.

Комисията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 718 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 767 става 719. (Чете):

„Чл. 719. Всичкитѣ частни молби, подадени по дѣлото, което е прѣдадено за ново разглѣждане, разрѣшаватъ се отъ сѫщия съдъ, комуто е прѣдоставено новото разглѣждане на дѣлото. Съдътъ може да назначи проверка на доказателствата по всичкитѣ прѣдмети, които влизатъ въ състава на унищоженото производство, или пъкъ които се отнасятъ до отмѣненитѣ части на рѣшението, и да взима, по молба на странитѣ, мѣрки за обезпечenie на искътъ“.

Комисията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 719, тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 768 става 720. (Чете):

„Чл. 720. За разяснение точния разумъ на закона, сѫдоветъ сѫдътъ да се подчиняватъ на сѫдденията на върховния кассационенъ съдъ. Вторична кассационна молба срѣщу второто рѣшение се допушта съгласно правилата на чл. чл. 769 и 770“.

Въ този членъ се приеха слѣдующите измѣнения: Въ първий редъ думата „сѫдоветъ“ се замѣни съ думата „сѫдилищата“. Въ вторий редъ думите: „на върховний кассационенъ съдъ“ се заличиха и вместо тѣхъ се туриха думите: „исказани въ кассационното по дѣлото рѣшение“. Членоветъ въ текста 769 и 770 се поправиха на 721 и 722.

Членъ приема слѣдующата редакция: (Чете):

„Чл. 720. За разяснение точния разумъ на закона, сѫдилищата сѫдътъ да се подчиняватъ на сѫдденията

исказани въ кассационното по дѣлото рѣшение. Вторична кассационна молба срѣчу второто рѣшение се допушта съгласно правилата на чл. чл. 721 и 722“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 720 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 769 става 721. (Чете):

„Чл. 721. Когато, подиръ кассиранietо на едно първо рѣшение, по нѣкое дѣло, второто рѣшение, което е поставено по сѫщото дѣло, между сѫщите страни, въ сѫщото имъ качество, е обжалвано на сѫщите основания както и първото, то кассационната жалба се разглѣжда въ общо събрание на върховния кассационенъ съдъ“.

Въ този членъ е станала една типографическа погрешка. Въ втория редъ думата „поставено“, трѣба да се чете; „постановано“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 721 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 770 става 722. (Чете):

„Чл. 722. Ако второто рѣшение е кассирано по сѫщите мотиви както и първото, то аппелативниятъ съдъ, на който е прѣпратено дѣлото за разглѣждане, е длѣженъ да се подчини на постановлението въ общо събрание отъ Върховния Кассационенъ Съдъ рѣшение, относително повторно даденото отъ този съдъ тълкуванie на закона“.

Въ този членъ въ първий редъ думата „мотиви“ се замѣни съ думата „основания“. А на края на този членъ се добави слѣдующата алинея: „Противъ постановлението на това основание рѣшение, жалба не се допушта, но съ това не се означава правото за жалба на друго основание“. Тази добавка е заета отъ досега сѫществуващия законъ, а именно отъ членъ 30 отъ Допълнението къмъ Врѣмен. Съдеб. Правила и се направи за да бѫде поясенъ члена, да не оставяме сѫдилищата въ недоумѣние, дали може или неможе да се подава нова жалба по други причини срѣчу едно второ рѣшение окончателно.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 722 заедно съ прибавената алинея тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 771 става 723. (Чете):

„Чл. 723. Испълнението на рѣшенията по граждански и търговски дѣла, срѣчу които е подадена, въ указания срокъ, кассационна жалба, се спира само въ такъвъ случай, ако страната, срѣчу която се привежда рѣшението въ испълнение, прѣстави надлѣжното обезпечение“.

На края на този членъ отъ думата „надлѣжното“ се исхвърля члена „то“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 723 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 772 става 724. (Чете):

„Чл. 724. Всичкитѣ рѣшения и опрѣдѣления на Върховния Кассационенъ Съдъ, съ които се разяснява

точния смисъл на законите, се обнародват за всеобщо свидѣніе и ржководство за еднообразното имъ тълкуваніе и прилаганіе“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 724 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете): „Книга четвърта. За сроковетъ. Глава първа. Общи правила за изброяваніе сроковетъ“. Чл. 773 става 725.

„Чл. 725. Опредѣление на срокове въ случаите, когато тѣ не сѫ установени отъ закона, зависи отъ сѫда“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 725 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 774 става 726. (Чете):

„Чл. 726. Продължителността на срока, който се опредѣля по усмотрѣніе на сѫда, трѣбва да е съобразна съ възможността да се испълни това дѣйствие, за което се опредѣля срокътъ“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 726 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 775 става 727. (Чете):

„Чл. 727. Сроковетъ, които сѫ опредѣлени отъ закона, и тия, които се опредѣяватъ отъ сѫда, се изброяватъ по мѣсеки, недѣли и дни“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 727 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 776 става 728. (Чете):

„Чл. 728. Срокътъ, който се изброява по мѣсеки, истича въ съответствующето число на послѣдния мѣсецъ“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 728 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 777 става 729. (Чете):

„Чл. 729. Ако края на срока, който се брои по мѣсеки, се пада въ такъвъ мѣсецъ, който нѣма съответствующе число, то той се брои въ послѣдниятъ день на той мѣсецъ“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 729 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 778 става 730. (Чете):

„Чл. 730. Срокътъ, който се брои по недѣли, истича въ съответствующий день на послѣдната недѣля“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 730 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се

Доклад.: Чл. 779 става 731. (Чете):

„Чл. 731. Когато свиршваніето на срока по общо изброяваніе би се паднало въ непрѣстъренъ день, то той день и другитѣ, които идатъ слѣдъ него на редъ, непрѣстъренни дни не се броятъ; но послѣдниятъ день на срока се брои първи слѣдъ тѣхъ прѣстъренъ денъ“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 731 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 780 става 732. (Чете):

„Чл. 732. Когато се изброява срокътъ по дни, не се брои денътъ на извръшваніето на това дѣйствие отъ което срокътъ се изброява, и послѣдниятъ отъ назначеното число дни се брои за свиршваніе на срока“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 732 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 781 става 733. (Чете):

„Чл. 733. Въ послѣдниятъ день на срока правото на странитѣ, което зависи отъ срока, се продължава до истичанието на цѣлия денъ, т. е. *двадесетъ часъ на пощата*; но когато дѣйствието е потребно да се заяви или изврши въ сѫдътъ, то ограниченото съ срокъ право на страната се прекратява съ прекратяването на *засѣданіето*“.

Въ този членъ се заличиха послѣдните три думи „прекратяването на засѣданіето“ и вмѣсто тѣхъ се каза: „истичанието на прѣстъренните часове“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 733 тѣй както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Членъ 782 става 734. (Чете):

„Чл. 734. Срокътъ, който е назначенъ отъ сѫда за опредѣлено число или за показанъ день, истича въ сѫщия той денъ“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 734 тѣй както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 783 става 735. (Чете):

„Чл. 735. Когато постъпва молба или жалба отъ отсѫствующи лица, счита се денътъ, въ който молбата или жалбата е стигнала въ пощата на мѣстото, гдѣто се намира сѫдътъ“.

Въ този членъ се заличиха думите „стигнала въ пощата на мѣстото“ и пр. и вмѣсто тѣхъ се туриха думите „подадена на пощата“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 835 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 784 става 736 (Чете):

„Чл. 736. Когато производството е спрѣно на основание членъ 645, то се спиратъ и всичкиятъ текущи, но още неистекли по него сркове“.

Въ този членъ се измѣнява номерацията въ текста на 608.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 736 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 785 става 737. (Чете):

„Чл. 737. Спиранието на сроковетъ се брои отъ врѣмето на това събитие, послѣдствие на което производството е било спрѣнно“.

Въ този членъ думата „послѣдствие“ се раздѣли тъй „по слѣдствие“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 737 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 786 става 738. (Чете):

„Чл. 738. Когато се възстанови спрѣнното производство, отъ усмотрѣнието на сѫда зависи, съобрази съ обстоятелствата на всѣко дѣло и съ причината на спиранието, да опрѣдѣли ново теченіе на срока, безъ да се брои измinalото му време, или да се брои и това време“.

Този членъ е приетъ безъ измѣнение, но считамъ за потрѣбно да направя нѣкои малки обясненія предъ почитаемото Събрание, за да служатъ като ржководство на сѫдилищата при тѣлкуваніето на този членъ.

Този членъ не отмѣнява ония членове, въ които специално сѫ изброени извѣстни срокове, напр. чл. 705 по проекта, въ който е прѣвиденъ единъ извѣстенъ специаленъ случай: до колко врѣме може да даде сѫдѣтъ срокъ. Понеже тукъ закона прѣдоставя на сѫдията по негово съображеніе да опрѣдѣли срока, това не ще рѣче, че сѫдията може да прѣпочте нѣкои дѣла, а други да прѣнебрѣгне.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 738 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: (Чете): „Глава втора. За отсрочванията и за въстановяването на сроковетъ“. Чл. 787 става 739.

„Чл. 739. Молбите за отсрочвание се заявяватъ въ сѫдѣтъ, прѣдъ който трѣбва да стане дѣйствието за извѣршване на което се изисква отсрочване, и до истичанието на назначения за извѣршването на това дѣйствие срокъ“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 739 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 788 става 740. (Чете):

„Чл. 740. Отсрочване се допушта само единъ пътъ. Отъ това общо правило се исключаватъ:

- 1) слушатѣ на взаимно съгласие на странитѣ;
- 2) слушатѣ, когато не е възможно да се извѣрши назначеното отъ сѫда дѣйствие по непрѣдолими прѣятствия или по независящи отъ странитѣ обстоятелства“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 740 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 789 става 741. (Чете):

„Чл. 741. Отсрочване не се допушта:

1) за подаване възвизни и частни жалби, и въобщѣ жалби, за отмѣна на рѣшенія;

2) когато за отсрочването молятъ, слѣдъ истичанието на назначения срокъ, освѣнъ ако просителъ докаже, че въ извѣстяването на срока, е имало явна погрѣшка или упущеніе, послѣдствие на които точното съблудение на срока е било невѣзможно“.

Комиссията е направила поправка само въ втори пунктъ. Слѣдъ думата „когато“ комиссията е прибавила „молбата“, отъ думата „отсрочването“ заличи члена „то“; и вместо думата „молятъ“ прие думата „е подадена“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 741 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 790 става 742. (Чете):

„Чл. 742. Болѣсть на сѫдящия се неможе да служи нито като оправдание за пропущането на срока, нито поводъ за продължаването му“.

Въ този членъ комиссията е добавила само едно „като“ между думитѣ въ втори редъ „нито“ и „поводъ“ и става „нито като поводъ“ и пр.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 742 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. А. Башевъ: Чл. 791 става 743. (Чете):

„Чл. 743. Пропуснатиятъ срокъ може да биде възстановенъ, ако се докаже, че забавянието за стигане въ сѫдѣтъ молбата или за извѣршването на нѣкое дѣйствие, е станало не по вина на тѣлкащи се, а по вина на тия длѣжностни лица, чрезъ които испраращанието или съобщението се е извѣршивало, или послѣдствие на особенни непрѣвидени обстоятелства, които не сѫ зависели отъ волята на частното лице, като разни опущенія отъ страна на длѣжностните лица, които сѫ станали причина да се забави извѣршването на нѣкои дѣйствия“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 743 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 792 става 744. (Чете):

„Чл. 744. Разглеждане и удовлетворение на ходатайство за въстановяване на пропуснатъ срокъ зависи отъ това сѫдебно мѣсто, до което молбата е била адресувана“.

Тозъ членъ комиссията прие безъ измѣнение, но считамъ за нужно да обясня, че тозъ членъ не обема въ себе си и слушатѣ, прѣвидени въ чл. 735 по проекта или чл. 687 по новата редакция.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 744 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 793 става 745. (Чете):

„Чл. 745. Срокъ за подаване молби за въстановяване на срокове се определява единъ мѣсецъ, отъ когато е съобщено опредѣлението на съда за пропущанието на срока“.

И тозъ членъ комиссията приеме безъ измѣнение, но трѣбва да обясня, че въ специалнитѣ случаи иматъ сила особенитетъ за това членове.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 745 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Чл. 794 става 746. (Чете):

„Чл. 746. Прѣпись отъ молбата за въстановяване на срока се съобщава на противната страна, съ назначение срокъ за явяване въ съдѣтъ. Въ случай, че се

възстановятъ сроковете, тѣ се назначаватъ и изброяватъ споредъ правилата, изложени въ чл. чл. 735 и 736“.

Тукъ цитираните членове 735 и 736, трѣбва да съответствуватъ на 689 и 690.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 746 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Бешевлиевъ: Да се отложи засѣдането, понеже нѣма достатъчно число прѣставители.

Прѣдсѣд.: Засѣдането се закрива. За идущия дневенъ редъ ще имаме четеніе на разни законопроекти и докладъ на разните комисии.

Лозановъ: Имамъ едно прѣложение за дневенъ редъ за допълнение нѣкои членове отъ закона за десетъка.

Прѣдсѣд.: Ще се има предъ видъ.

Засѣдането се закрива.

(Закрито въ $4\frac{1}{2}$ часа).

Прѣдсѣдателъ: П. Славковъ

Подпрѣдсѣдатели: { Д. Петковъ.
Ив. Андоновъ.

Секретари:

Ив. Халачовъ
З. Градинаровъ
Я. Д. Матакиевъ
Д-ръ Стояновичъ
Д-ръ Сарж-Ивановъ
Г. Пеневъ
М. Милевъ
Хр. Лѣкарски

Я. Руселиевъ
Хр. Благоевъ
Я. Поппсовъ
Ив. Бешевлиевъ
Ив. Кефаловъ
И. Титоровъ
Ст. Х. Калчевъ
К. Костовичъ

Началникъ на Стенографическото Бюро: Д. Иовевъ.